

திராவிடர் விடுதலைக் கழக மாத இதழ்
பிப்ரவரி 2019 / ரூ.20
www.dvkperiyar.com
nimirvovdvk@gmail.com

ஆசிரியர் குழு
கொளத்தூர் மணி
விடுதலை இராசேந்திரன்

வினியோகப் பொறுப்பு
சூலூர் பன்னீர் செல்வம்

இதழ் வடிவமைப்பு
வெல்கின் கணினி
மா. தேன்ராஜ்

அலுவலக முகவரி
95, டாக்டர் நடேசன் சாலை
அம்பேத்கர் பாலம்
மயிலாப்பூர், சென்னை 600 004
தொலைபேசி எண்:
044-24980745

அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும்
இரா. உமாபதி
72992 30363

அண்ணா தந்த அறிவாயுதங்கள்

அண்ணாவின் 50ஆவது நினைவு நாளில் அவரது எழுத்தும் பேச்சும் தமிழின விடுதலைக்கான அறிவாயுதங்களாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறுகிய காலம் தான் அவர் முதல்வர். அவரது முப்பெரும் சாதனைகள் – இப்போது தமிழகத்தின் தனித்துவத்துக்கான வரலாற்று அடையாளங்களாக நிலை பெற்றுவிட்டன. தமிழ்நாட்டுக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டினார். இந்திய தேசிய வரைபடத்தில் தமிழ்நாடு மட்டுமே சமூகநீதி மண்ணாக அடையாளம் காட்டுகிறது. மும்மொழித் திட்டத்தை எதிர்த்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து இந்தியை விரட்டினார். அதுவே இந்திய தேசியத்துக்குள் தமிழகம் தன்னை முழுமையாக 'கரைத்துக் கொள்ளாது' என்பதை உணர்த்தி நிற்கிறது. புரோகித மந்திரங்கள் வழியாக நடத்தப்படும் திருமணங்கள் மட்டுமே திருமணத்தை உறுதிப்படுத்தும் என்ற வேத மரபைத் தகர்த்து சுயமரியாதைத் திருமணங்களுக்கு சட்ட வடிவம் தந்தார். தமிழின் பண்பாடு வேத மரபுக்கு முரணானது என்பதை இந்தச் சட்டம் உரத்து முழக்கமிடுகிறது. மாறி வரும் அரசியல் சூழல்களைக் கருத்தில் கொண்டு மாநில சுயாட்சி முழக்கத்தை முன் வைத்தார். அந்த உரிமை முழக்கம் தென்னாடு முழுதும் இப்போது கேட்கிறது.

'ஒன்றே குலம் – ஒருவனே தேவன்' என்ற திருமூலர் கருத்தை தான் தீட்டிய 'சொர்க்கவாசல்' திரைப்படத்தின் நிறைவு செய்தியாக அவர் கூறினாலும் அவர் ஒரு கடவுள் மறுப்பாளர் என்பதை எழுத்துகளில் பதிவு செய்தார்.

“கடவுளைக் கண்டவர்களாகச் சொல்லப்படும் சமய ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் மக்களினத்தைச் சார்ந்தவர்கள்தானே? அவர்கள் கண்களுக்கு புலப்பட்ட கடவுள் – அவர்கள் போலும் மக்களாகிய ஏனையோருக்குப் புலப்படாமல் இருப்பானேன்? கடவுளை நேரில் காண முடியாத அல்லது காணத் தகுதியற்ற மக்களை அந்தக் கடவுள் ஏன் படைத்தார்? பின்னர் கடவுளைக் காணவோ அறியவோ முடியாத கொடியவர்கள் என்று சிலரைத் தண்டிப்பானேன்? கடவுளைக் கண்டு அவரை வழிபட்டுப் பேரின்பப் பெருவாழ்வு அடைவதற்கே அருளப்பட்டது என்று சொல்லிய பின், கடவுளைக் காண முடியாத நிலைமையை உண்டாக்கும் ஒரு கடவுளைப் போன்ற அறிவுக்குப் புறம்பான ஒன்று உலகில் வேறு யாதாயினும் இருக்க முடியுமா?” என்று கேட்டவர் அண்ணா. ('திராவிட நாடு' 1.10.1944)

அதுமட்டுமல்ல; திராவிடக் கடவுள்களை ஆரியர்கள் தங்கள் வேத மந்திர சூழ்ச்சிகளால் அழித்துவிட்டனர் என்று கூறி திராவிடக் கடவுள்களை முன்மொழிந்தவர்களையும் அண்ணா சாடினார். “ஆரியச் சூழ்ச்சியாலும், ஆடிப் பெருக்காலும் அழியக் கூடியனவாய் இருந்தால், அக்கடவுளை எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுள் என்றும், அவர் இலக்கணத்தைக் கூறும் சுவடிகளை முடிந்த முடிவைக் கூறும் வேதங்கள் என்றும் எப்படி ஒப்புக் கொள்ள முடியும்?” என்று கேட்டார். ('திராவிட நாடு' 15.10.1944)

புராணங்கள், இதிகாசங்கள், வேதங்களைக் கட்டுடைத்த அவரது எழுத்துகளையும் கலை இலக்கியப் படைப்புகளையும் இளைய தலைமுறை யினரிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகியிருக்கிறது. 'நிமிர்வோம்' அந்த இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கும் இந்த இதழில் அதைத் தொடங்கியிருக்கிறோம்.

வரலாற்று வெளிச்சத்தில் கீழ்வெண்மணி (1)

பசு. கவுதமன்

1968 டிசம்பர் 25ஆம் நாள் ஒன்றிணைந்த தஞ்சை மாவட்டத்தில் நாகப்பட்டினம் அருகே உள்ள கீழ்வெண்மணி கிராமத்தில் 44 தலித் மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். கொடூரமான குருதி படிந்த வரலாற்றின் மறைக்கப்பட்ட பக்கங்களை வெளிக் கொண்டு வருகிறது, இத் தொடர்.

ஒரு முன்னுரையாக:

1989-90களுக்குப் பின்னால் ஏற்பட்ட 'தலித் அறிவுஜீவி'களின் வளர்ச்சிப் பார்வை அல்லது ஆய்வு நோக்கு எது எப்படியோ தந்தை பெரியாரையும், திராவிடர் இயக்கத்தையும் தாழ்த்தப்பட்ட, ஆதி திராவிட, பட்டியலின மக்களுக்கு எதிரானவர்களாகக் கட்டமைப்பதில் மிகக்கவனம் எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட்டன என்று சொன்னால் அது மிகையிலலை.

என்னுடைய எழுத்துக்கள் எதுவும் ஆய்வுக்கும், விமர்சனத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவை அல்ல. பெரியாரும், திராவிடர் இயக்கமும் அதற்கு உட்பட்டது தான். ஆனால், விமர்சனம் என்ற பெயரில் அவதூறுகளையும், காழ்ப்புணர்ச்சிகளையும், அழிச்சாட்டியமான விதண்டாவாதங்களையும் கட்டவிழ்த்து விடுவது எந்த வகையில் அறிவு நாணயம் என்று விளங்கவில்லை. காரல் மார்க்ஸ் தன்னை, தன்னுடைய சித்தாந்தத்தை 'சர்வரோக நிவாரணி' என்று சொல்லிக் கொண்ட தில்லை. பெரியாரும் அப்படித்தான்.

“இந்த சொத்துமுறைகள் மாறி பொதுவுடமை முறைவந்து தாண்டவம் ஆடும்போது இந்த முறைகூட இருக்காது என்பதோடு இதை ஒரு மூடநம்பிக்கை காட்டுமிராண்டி காலமுறை என்று சொல்ல வேண்டி வரும் என்பதோடல்லாமல் இன்று உங்களில் பலரால் புரட்சிக்காரன் என்று கூறப்படுகின்ற என்னை ஒரு மூடநம்பிக்கைக்காரனாக வைதீகப் பிடுங்கல் ராமசாமி என்று ஒருவன் இருந்தான் என்று என்னை உங்கள் பிள்ளைகள் - பேரர்மார்கள் சொல்லும்படியான நிலைகூட வந்துவிடும்” என்று (06.12.1944, ராஜ பாளையத்தில் ஒரு திருமண நிகழ்வில் பேசும்போது) பெரியார் சொன்னார்.

அந்தக் காலம் அப்படியான சூழல் இங்கு வந்துவிட்டதா? அந்த மாற்றம் பெரியார் ராமசாமியை, வைதீகப் பிடுங்கல் ராமசாமி மூடத்தனமான ராமசாமி என்று சொல்லக் கூடிய மாற்றம் வந்துவிட்டதா? (இப்போது சிலர் சொல்லிக் கொண்டுதான், உடைத்துக் கொண்டுதான் உள்ளார்கள். அவர்களின் 'களியாட்டத்திற்குள்' நான் போகவில்லை) மாற்றம் என்பதே மாறுதலுக்குட்பட்டது என்று மார்க்சியம் சொல்கின்றதே, அந்த மாற்றம் வந்துவிட்டதா? அதிலும் கூட பெரியார் சொல்வார், “அந்த மாற்றம் வெறும் மாற்றமாக இல்லாமல் மனிதகுல வளர்ச்சிக்கு மனிதகுலப் பயன்பாட்டுக்குரிய வளர்ச்சியாக இருத்தல் வேண்டும்” என்று. அத்தகைய மாற்றம் - வளர்ச்சி இங்கே என்ன முழுமையாக ஏற்பட்டுள்ளது? எனவே இங்கே பெரியாரும், மார்க்சம் தவிர்க்க முடியாதவர்கள், ஒதுக்க

முடியாதவர்கள் - நீங்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும். விவாதத்திற்கோ அல்லது தங்களின் அறிவின் மேதாவிலாசத்தைக் காட்டிக் கொள்ளவோ எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசிவிட்டு, எழுதி விட்டுப் போகலாம்தான். ஆனால் அதுவல்ல உண்மை என்று அவர்களுக்கும் தெரியும், எங்களுக்கும் புரியும்.

தலித்துகளுக்கு எதிரானவர் பெரியார், தலித்துகளுக்கென்று அவர் எந்த ஒன்றையும் செய்யவில்லை; அவர் இடைநிலை பிற்படுத்தப் பட்டவர்களையும் ஏமாற்றி அவர்களுக்குத் தலைவரானவர்; அதற்கு தாழ்த்தப் பட்டவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார் என்று இப்படிச் காட்சிப்படுத்தி, கட்டமைப்பதற்காக தலித் அறிவுஜீவிகளும் (அனைவரும் அல்ல, ஒரு சிலர்), இப்போது கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னால் உற்பத்தியாகியுள்ள இனவாதத் தமிழ் தேசிய நடமாடும் ஆய்வகங்களும் கையில் எடுக்கும் 'பேராயுதங்களில்' ஒன்றுதான் "வெண்மணி விவகாரம்".

பொதுவாக டிசம்பர் வந்துவிட்டால் மேலே சொன்னவர்களுக்கும் அவர்களோடு புரட்சிகர இடதுசாரி பொதுவுடமைவாதிகளுக்கும் 'வெண்மணி ஜீரம்' வந்துவிடும். அனத்தல்கள் அதிகமாகிவிடும். சமூக வலைதளங்களில் இவர்கள் யாரோ, எப்போதோ எடுத்த வாந்திகளை இவர்கள் வாயால் எடுப்பார்கள். அந்த அளவிற்கு அறிவார்ந்த அறிவாளிகள். வரலாற்றை வாய்தாமுறையில் படிப்பவர்கள். வெண்மணியின் ஏகபோக மொத்த முதலாளிகள்.

உங்கள் யாரிடமும் பங்கு கோரியோ, பாத்தியதை கேட்டோ இந்தப் பதிவினை செய்யவில்லை. அதுபோலவே செங்கொடியின் அதன் ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் அளப்பரிய தியாகத்திற்கும், பங்களிப்பிற்கும் தலை தாழ்ந்து வீரவணக்கம் செலுத்தியேதான் இது பதிவிடப்படுகின்றது. ஆனால் தோழர்களே... தமிழ்ச் சூழலில் பெரியாரையும், திராவிடர் இயக்கத்தையும் புறந்தள்ளிவிட்டு அல்லது ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு இங்கே எந்தத் தரவுகளும் இல்லை என்ற உண்மையினையும் எல்லா வரலாற்று நிகழ்வுகளும் சொல்லிக் கொண்டு தான் உள்ளது என்பதனையும் அவ்வளவு

எளிதில் விட்டு விலகிவிட முடியாது. அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தப் பதிவினை தொடர்கின்றேன்.

கொஞ்சம் இருங்க..

இந்தக் கலந்துரையாடலைக் கேட்டுவிட்டு பிறகு நாம் பயணிக்கலாம்.

மங்கனூர் ரோட்டோர வயலுக்கு நடுவே உள்ள அந்தக் களத்துமேட்டுக் குடிசையில் சண்மனான வெளிச்சம். அமைதியான, ஆனால் ஆக்ரோசமான வாதப்பிரதிவாதங்களோடு தோழர்கள். மத்தியக் கமிட்டிக்குச் சென்று வந்த தோழர், அங்கு எடுக்கப்பட்ட தீர்மானகரமான முடிவினை அறிவித்துவிட்டு அதுகுறித்து பேசியதற்குப் பின்னால்தான் இந்த வாதப்பிரதிவாதங்கள். அவர் இப்படித்தான் ஆரம்பித்தார்,

"தோழர்களுக்கு என்னுடைய புரட்சிகர வணக்கங்கள். நம்முடைய தலைமைக்குழு கூடி எடுத்த முக்கிய முடிவுகளை உங்களிடம் சொல்லி விளக்குவதற்காக நான் வந்திருக்கின்றேன். முரண்பட்ட, சிக்கலான சூழ்நிலையில் நானிருக்கிறேன். நம்முடைய வழமையான பாதையிலிருந்து விலகி, ஒரு புதிய பாதையில் நாம் பயணிக்க வேண்டியவர்களாக, மாற வேண்டிய மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் நமக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. அழித்தொழிப்பு அல்லது கலகம் அல்லது கைப்பற்றுதல் என்ற கருத்துருவாக்கங்களின் அடிப்படையில் நியாயங்களை நிர்மாணிப்பது என்ற நிலையில் ரகசியக் குழுக்களாக - தலைமறைவு இயக்கமாக நாம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். இப்போது கூட ஒரு குழு அழித்தொழிப்பு நடவடிக்கை ஒன்றினை வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்துவிட்டு, இங்கே நமக்கு முன்னால் அமர்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பதும், இன்னும் ஒரு அழித்தொழிப்பு நிகழ்வு நடத்தப்பட உள்ளது என்பதையும் நாம் அறிவோம். இந்தச் சூழலில் ஆயுதம் தாங்கி அறுவடையை கையகப்படுத்துதல், கலகத்தை ஏற்படுத்துதல், தூண்டுதல், அழித்தொழிப்பு போன்ற இயங்குமுறைகளை - நடைமுறைகளை விட்டுவிட்டு சனநாயக வழியில் மக்கள் ஆதரவினைப் பெற்று இயக்கத்தினை

புனரமைப்பது அல்லது கட்டமைப்பது என்று நமது தலைமைக்குழு கட்சி முடிவெடுத்துள்ளது. இது தொடர்பாக தலைமைக் குழுவில் - கட்சியின் உயர்மட்டத்தில் பல்வேறு விதமான மிகக் கடுமையான விவாதங்கள் நடந்து கடைசியாக இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது.”

“தோழர், அப்ப நாங்க நடத்தப்போற அழித்தொழிப்பை கட்சி நிறுத்தச் சொல்கிறதா, நிறுத்த வேண்டுமா?”

“தோழர் நான் கட்சியின் உயர்மட்ட முடிவச் சொல்றேன், என்னோட முடிவ சொல்லல?”

“நாப்பத்துநாலு உசுரு தோழர், நிமிசத்தில கருகிப் போச்சுது தோழர், பன்னெண்டு வருச வெறி, பகை தோழர் இது. அழித்தொழிப்பு வேணாம், ஜனநாயகரீதியானனா பேசிப் பஞ்சாயத்துப் பண்ணிக்குவோமா தோழர்?”

“காம்ரேட், உங்க கோபத்த என்னால உணரமுடியுது.”

“காம்ரேட், நாங்க இந்த அழித்தொழிப்பு தீர்மானகரமா நடத்தி முடிப்போம். அதிலே எங்களுக்கு சந்தேகமில்ல. இப்ப என்னோட - மன்னிக்கனும், எங்களோட கேள்வி கட்சி இன்னைக்கு ஜனநாயகப் பாதைக்குப் போயிடுச்சின்னு சொல்றீங்க, அதனால அழித் தொழிப்புல்லாம் இனிமே கிடையாதுங்கிறீங்க. சரி, கமிட்டியின் நேத்தைய முடிவுப்படி நாயுடுவ அழித்தொழிக்க தேதி குறிச்சோம். தலைமைக் குழு உள்பட எல்லாரோட ஒத்துழைப்பு, சம்மதத்தோட! அத நடத்தப் போறோம். அப்படின்னா, நாங்க கட்சியின் முடிவை மீறி செயல்படப் போறோம்னு அர்த்தமாகுது. அப்ப நாங்க கட்சிக்காரர்களா இல்லியா? கட்சி எங்க நடவடிக்கைய அங்கீகரிக்குமா, அங்கீகரிக்காதா?”

தோழர்களின் வாதப்பிரதிவாதங்கள் சூடேற, “தோழர்களே, உயர்மட்டக் குழுவோட இந்த முடிவு செயல் வடிவம் பெறுவது முன்தேதியிட்டா? இல்ல, பின் தேதியிலா? இல்ல, இன்னியிலிருந்தா? ஆனா, எடுக்கப்பட்ட முடிவில், கட்சியோட முடிவில் மாற்றமில்லை என்பது மட்டும் சர்வ உண்மை.”

“கட்சி ஜனநாயகப் பாதைக்குப்

கைகளால் சீகப்பு நிறத்தில் எழுதப்பட்ட நோட்டீசை கோபாலகிருஷ்ண நாயுடுவின் உடல் மீது விசிறி ஏறிந்துவிட்டு அவர்கள் அய்ந்துபேரும் ஆயுதங்களைக் கழுவீ எடுத்துக் கொண்டு லெட்கமாங்குடி பக்கம், 10 நம்பர் பஸ் வந்தால் ஏறிவிடலாம் என்று நடக்கத் துவங்கினார்கள்.

போகட்டும் தோழர். தேர்தலில் நின்னுகூட ஓட்டு கேட்கட்டும். ஆனா, நாங்க நாயுடுவை அழித்தொழிப்பதிலிருந்து பின் வாங்கப் போவதில்லை. கட்சி எங்களை தள்ளி வச்சாலும் சரி, அதப்பத்தி எங்களுக்குக் கவலையில்ல. அப்படி ஒண்ணு நடந்தா, அதாவது கட்சி இந்த அழித்தொழிப்பு ஏத்துக்கலென்னா இந்த நடவடிக்கைக்கு கட்சி தார்மீகமா உரிமை கோர முடியுமாங்கறத மாத்திரம் உங்க மூலமா கட்சிக்கு சொல்லிக்கிறோம்.” என்று வாக்குவாதங்களாக மாறிப்போன வாதப்பிரதிவாதங்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தபோது, பொழுது புலரத் துவங்கியது.

தோழர்களே, இது முழுக்கவும் கற்பனை அல்ல, ஆனால் காலங்கள் மாறலாம், காட்சிப் படுத்தப்பட்ட களங்கள் வேண்டுமானால் மாறலாம்! இது அவர்கள் கட்சிப் பிரச்சனை. தலைமை ஒரு முடிவெடுத்து அது தன்னுடைய தோழர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டது. அதை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய தோழர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் முடிவெடுக்கலாம். நமக்கும் அதற்கும் தொடர்புமில்லை, சம்பந்தமுமில்லை. ஆனால் வரலாறு எல்லாவற்றையும் பதிவு செய்யும். வாதப்பிரதிவாதங்கள் விமர்சனங்கள் -தீர்வுகள் தீர்ப்புகள் எல்லாவற்றையும் வரலாறு பதிவு செய்யும்! நாளைக்கோ அல்லது பின்னாளிலோ பார்வைகள் மாறலாம். அதிலொன்றும் சந்தேகமில்லை.

மாற்றம் ஒன்று மட்டுமே மாறாதது, இல்லையா!

நமக்கான தேடுதல் அது அல்ல. நம்முடைய தேடுதலும் அதிலில்லை. ஆனால், யாராவது அல்லது எங்கிருந்தாவது, இங்கே என்ன தேடுகின்றீர்கள்? இது எங்களுடைய தளம். உங்களுக்கான இடம் இதில் கொஞ்சமும் இல்லையே - அல்லது - இந்த வரலாறு

எங்களுடையது. இதில் நீங்கள் ஏன் தலையிட்டு உரிமை கோருகின்றீர்கள் என்று உரிமைக்குரல் எழுப்பக்கூடும். அல்லது வரலாற்றைத் திரிக்காதீர்கள். வலிந்து உங்களை திணித்துக் கொள்ளாதீர்கள் என்கூட சொல்லக்கூடும்.

உண்மைதான், உள்ளே அத்துமீறி புகுந்து உங்களிடம் உரிமை கோரவில்லை. இதில் எங்களுடைய உரிமைக்கான குரல் இல்லை என்பது எவ்வளவு உண்மையோ, அதைப் போலவே எங்களை திணித்துக் கொள்ளாத உங்களுடைய வரலாற்றுத் தளத்தில் எங்களுடைய இரத்தமும் சிந்தப்பட்டுள்ளது என்பதும் நிதர்சனமான, உங்களால் மறுக்க முடியாத, மறைக்க முடியாத உண்மையல்லவா!

எனவே அது ஏன்? எப்படி? என்ற உண்மையினை எங்கள் உணர்வுகளின், வலிகளின் வழியாக

14.12.1980 - மாலை சுமார் 4 மணி

கீழ்வெண்மணிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கிராமம்தான் அணக்குடி. அதுதான் இருஞ்சூர் கோபால கிருஷ்ண நாயுடுவின் விரிந்து, பரந்த பண்ணை ராஜ்ஜியம் உள்ள ஊர்.

கடைசி அறுவடையும் முடிந்து விட்டது. பண்ணை வீட்டிலிருந்து, நெல் மூடைகள் அளந்து கட்டப்படும் இடத்திற்கு, எப்போதும் உடன்வரும் நாய் இல்லாமல் ஜீப்பில் வராமல் - இரண்டு பக்கத்திலும் அடர்ந்த இலுப்பை மரங்கள், நெடுக மண்டிக் கிடக்கும் கருவேலப் புதர்கள். சப்தமே இல்லாத அந்த சந்தைவேலித் தோப்பின் ஒற்றையடிப் பாதையில் இடது கை கக்கத்தில் ஒரு மஞ்சள் பையும், வலது கையில் குடையுமாக தனியாக நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார் இருஞ்சூர் கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு.

அவர் நடந்து வந்து கொண்டிருந்த பாதையின் எதிரே நடட்ட நடுவே நின்று கொண்டிருந்த ஓர் ஆள், அவர் போவதற்காக பவ்யமாக உடல் குனிந்து ஒதுங்க,

“ ஏன்டா இங்க நின்று என்னா பண்ணிகிட்டு இருக்கே, முனிய மவந்தானே நீ?”

சுமுத்துப் பக்கம் வலது கையை வைத்து சொறிந்து கொண்டே, “ஆமாங்கய்யா,

ஒன்னுமில்லிங்க அய்யா, குருவிதட்டு போட்டுருக்கேன் அதாங்..”

“இன்னியோட நிறுத்திக்க, இனிமே போடாதே, எல்லாத்தையும் ஏலம் உடப் போறேன்”

“சரிங்க அய்யா”

பேசிக்கொண்டே முனியன் மகனை கடந்த நொடியில் எதிரே இரண்டு புதிய ஆட்கள் வருவதை அவதானித்து,

“யார்ரா ஆளுங்க புதுசா இருக்கு”

இரிஞ்சியூர் கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு கேட்டு முடிப்பதற்குள், அவரின் இடது முதுகுப் பக்கத்திற்கு கீழே அடிவயிற்றில் முனியன் மகனின் வலது கையிலிருந்த கத்தி ஆழமாகப் பாய்ந்தது. கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு சுதாரித்து திரும்பும்போது, எதிரே வந்த ஒருவரின் கையிலிருந்த கண்டரைக் கோடாரி பலமாகவும், ஆழமாகவும் அவரின் பின்னந்தலையில் இறங்க, மற்றொருவரின் கையிலிருந்த அரிவாள், நாயுடுவின் பின்னந்தலையில் மீண்டும் வெட்டி தோள்பட்டையில் இறங்கியது. தலையிலிருந்து உருவப்பட்ட கண்டரைக் கோடாரி அடுத்த நொடியே அவரின் அடிவயிற்றில் செருகி இழுக்கப்பட குடல் சரிந்து வெளியே எட்டிப் பார்க்கின்ற வேளையில், பக்கத்திலிருந்த கருவப்புதரிலிருந்து மேலும் இரண்டுபேர் அரிவாள்களுடன் வந்த வேகத்தில் அவரது இடது கால்தொடையில் வெட்ட, சுட்டைவிரல் துண்டிக்கப்பட்டு சில நொடிகளில் அந்த இடம் இரத்தச் சகதியாக மாறிப்போனது.

நிலைகுலையும் நேரத்தில் சுதாரித்த கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு ஒரு கையை நீட்டி எதிரே இருந்த ஒருவரின் கழுத்தை மடக்கிப் பிடிக்க, அவரிடம் மாட்டிக் கொண்டவரின் விழிகள் பிதுங்க, மற்றொரு கையால் குடையை சிலம்பம்போல ஒரு தேர்ந்த சிலம்பாட்டக் காரனாக சுழற்றத் துவங்கினார். அவருக்கு அருகில் மற்றவர்களால் நெருங்கக்கூட முடியவில்லை. என்ன செய்வது? நாயுடு மீது விழ வேண்டிய வெட்டும், வீச்சும் தங்களுடைய தோழர் மீது விழுந்து விட்டால்...? ஆனாலும் அரைகுறையாக விட்டுவிட முடியாதே...? எனவே துணிந்து நாயுடு மீது பாய, அவரின் பிடி தளர்ந்து, விலகி அப்படியே தியானம் செய்வது

போல தரையில் உட்கார்ந்து கொண்டே உயிரின் வலியோடும், பயத்தோடும் கண்களால் கெஞ்சிகையெடுத்துக் கும்பிட்டு, “விட்டுருங்கடா.”

அவரைச் சுற்றி நின்ற அய்ந்து பேரின் மனக்காட்சியில் 12 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எரித்துக் கரிக்கட்டைகளாக்கப்பட்ட அந்த 44 மனித ஜீவன்களும் வந்துபோயின.

“உன்னை விட்டுட்டா, இன்னும் எங்க வாழ்க்கை என்னாவுறது?”

அடுத்த நொடி அய்ந்து பேர்களின் ஆயுதங்களும் ஒருசேர வெட்டிக்குத்த, கோபால கிருஷ்ண நாயுடு தன்னுடைய இரத்தத்தால் சகதியான மண்ணில் முகம் மடங்கி சரிந்து விழுந்து முடிந்து போனார். அவர்கள் அய்ந்து பேரும் அமைதியாக இரத்தத்தில் கைதொட்டு புரட்சி முழக்கமிட்டனர். ஏனோ தெரியவில்லை, கீழே கிடந்த கோபால கிருஷ்ண நாயுடுவின் இடது கையிலிருந்த கடிகாரத்தை முனியன் மகன் பார்த்தபோது மணி (மாலை) 5.32. அவர்களிடம் பதட்டமில்லை. ஆனால், ஓர் அவசர உணர்வு தெரிந்தது. அதனால்தான் அவர்களால் நாயுடுவின் உடலை 44 துண்டுகளாக்கி, வெண்மணியில் தொடங்கி தலையை திருவாரூர் பஸ் ஸ்டாண்டில் வைப்பது என்ற திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. கைகளால் சிகப்பு நிறத்தில் எழுதப்பட்ட நோட்டீசை கோபாலகிருஷ்ண நாயுடுவின் உடல் மீது விசிறி எறிந்துவிட்டு அவர்கள் அய்ந்துபேரும் ஆயுதங்களைக் கழிவி எடுத்துக் கொண்டு லெட்சுமாங்குடி பக்கம், 10 நம்பர் பஸ் வந்தால் ஏறிவிடலாம் என்று நடக்கத் துவங்கினார்கள்.

“நடய்யாவைக் கொன்னுட்டாங்களாம்”

பொழுது சாய்ந்த பிறகுதான் கோபால கிருஷ்ண நாயுடு வெட்டிக் கொல்லப்பட்ட விசயம் வெளியே பரவியது. ‘இந்தக் காரியத்தை செஞ்ச புண்ணியவான் யாருடா?’. சப்தமில்லாத விசாரிப்பு. ஆனாலும் ஊருக்குள் என்ன நடக்குமோ என்ற பயத்தையும் மீறி, ஊர் முழுக்க முகத்தில் காட்டிக் கொள்ள முடியாத சந்தோஷம்.

14.12.1980 - மாலை சுமார் 6.45 மணி

**பெரியாரையும், திராவிடர் இயக்கத்தையும்
புறந்தள்ளிவிட்டு அல்லது
ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு இங்கே
எந்தத் தரவுகளும் இல்லை என்ற
உண்மையினையும்
எல்லா வரலாற்று நிகழ்வுகளும்
சொல்லிக் கொண்டதான் உள்ளது**

காவல்நிலையத்தில் அதிர்ச்சி. ஆனாலும் பதிவு செய்ய வேண்டுமல்லவா? கொலையுண்ட இருஞ்சூர் கோபாலகிருஷ்ண நாயுடுவின் தம்பி, கோவிந்தராஜ் நாயுடு நின்று கொண்டிருக்கின்றார்.

குற்ற வழக்கு எண் 254/80

நடந்த தேதி - 14.12.1980, மணி மாலை 6.45

நடந்த இடம் - அணக்குடி, 10 கி.மீ தென்கிழக்கு

சட்டப் பிரிவு இ.த.ச. 302

புகார்தாரர் -- கோவிந்தராஜ் நாயுடு

த/பெ.வேணுகோபால் நாயுடு, செண்பக புரம்

இறந்தவர் - கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு

த/பெ பெருமாள்நாயுடு, இருஞ்சூர்

குற்றவாளி(யின்) - பெயர், ஊர் தெரிய வில்லை

“14.12.80ம் தேதி, மாலை 6.45 மணி சுமாருக்கு இருஞ்சியூர் கோபாலகிருஷ்ணநாயுடு என்பவரை அடையாளம் தெரியாத சில நபர்கள், கழுத்து, தலை, வயிறு ஆகிய பாகங்களில் வெட்டி கொலை செய்ததாக, நான் நிலைய பொறுப்பில் இருந்தபோது, செண்பகபுரத்தில் குடியிருக்கும் வேணுகோபால் நாயுடு மகன் கோவிந்தராஜ் என்பவர் 6.45 மணி சுமாரில் காவல் நிலையத்தில் ஆஜராகி கொடுத்த ரிப்போர்ட்” என்று காவல் நிலைய முதல் தகவல் அறிக்கையினை தலைமைக்காவலர் (எண் 666) பதிவு செய்கின்றார். வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு விட்டது.

(வெளிச்சம் தொடரும்)

(‘கீற்று’ இணையத்தளத்திலிருந்து)

தீராவிடத்துக்கு முகவரி தந்த கால்டுவெல்

சமூகவியல்

கவிஞர் வைரமுத்து

பிறப்புமுறை - ஒலிப்புமுறை - அமைப்புமுறை ஆகியவற்றால் தீராவிட மொழிக் குடும்பம் ஒன்றென்பதும் அது சம்ஸ்கிருதத்துக்கு மாறுபட்டுத் தனித்துத் தோன்றியதென்பதையும் தரணிக்கு மட்டுமன்று தமிழர்க்கும் கால்டுவெல்லே உணர்த்தினார்.

ஓர் அதிசயம் 1814இல் நேர்ந்தது. தமிழ்நாட்டுக்கான சூரியோதயம் அன்று மேற்கில் நிகழ்ந்தது. அது கிழக்கு நோக்கிப் பயணப்பட்டு, தன் பேரொளியை இந்தியாவில் பரப்பிவிட்டு, தமிழ்நாட்டின் தென்கோடியில் மண்ணுக்குள் தன்னை மறைத்துக்கொண்டது. ஆனால், அதன் கற்றைகள் மட்டும் உலகின் விளிம்புகள்தோறும் இன்னும் வெளிச்சம் வீசிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வெளிச்சத்தின் பௌதிகப் பெயர் கால்டுவெல்.

அவர் 77 வயதில் மறைந்தபோது, அவர் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடையன்குடி கல்லறை மீது இங்கிலாந்திலிருந்து ஒரு பூ விழுந்தது. 1891 அக்டோபர் 19 நாளிட்ட 'தி லண்டன் டைம்ஸ்' இவ்வண்ணம் எழுதியது: "1856இல் முதன் முதலில் வெளியிடப்பட்ட அவரது தீராவிடக் குழுமங்களின் ஒப்பிலக்கணம், மேற்கத்திய மொழி அறிஞர்களுக்கு ஒரு தேவ ரகசியக் கண் திறப்பாகவும், எதிர்ப்பாரற்ற - எவராலும் பின் தொடர முடியாத தனித்தன்மை மிக்கதாகவும் திகழ்ந்தது. அவரது 'தீராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' காலத்தால் அழியாத நினைவுச் சின்னமாய் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்."

கால்டுவெல் இந்தியாவுக்கு நற்செய்தி சொல்ல வந்தவர்தாம்; இறைப் பணிக் கழகத்தின் தூதுவர்தாம்; சமயம் பரப்பும் நோக்கத்தைத் தலை மேல் சுமந்தவர்தாம். ஆனால், தேன் குடிக்கவந்த வண்டு மகரந்தச் சேர்க்கை செய்து,

மலர்க்காட்டைக் கனிக்காடாய் மாற்றுவது போல், சமயத்தை ஏற்றிப்பிடிக்கப் போந்து தீராவிடம் என்ற இனவியல் தத்துவத்தை இமயத்தில் ஏற்றிவைத்த கதைதான் கால்டுவெல் கதை.

கால்டுவெல் கடந்து வந்த பாதை

அயர்லாந்தில் பிறந்து, தாய்நாடாகிய ஸ்காட்லாந்துக்கு 10 வயதில் இடம்பெயர்ந்து, 16 வயது வரை ஆங்கில இலக்கண இலக்கியக் கல்வி பெற்று, கவின் கலைக் கல்லூரியில் ஓவியம் பயின்று, பின்னர் மெய்யுணர்வு நாட்டம் பெற்று, சமயப் பணியே தம் பணி என்று இறுதியாக உறுதியுற்று, லண்டன் சமயத் தொண்டர் சங்கத்தில் 20 வயதில் இணைந்து, கிளாஸ்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் ஐரோப்பியத் தொன் மொழிகளின் நீதி நூல்களையும் சமய நூல்களையும் தேர்ந்து கற்றுத் தெளிவு பெற்று, டேனியல் சேண்ட்ஃபோர்டு என்ற மொழிநூல் மேதையிடம் கிரேக்க மொழியை உயர்தனிச் செம்மொழிகளோடு ஒப்பாய்வு செய்து, சமயத் தொண்டர் சங்கம் ஆற்றுப்படுத்த, தென் தமிழ் நாட்டின் திருப்பணிக்காக 24 வயதில் கப்பலேறி, நான்கு மாதக் கப்பல் பயணத்தில் ஆந்திரம் - ஆரியம் இரண்டும் கற்று, 1838-ல் சென்னையில் இறங்கி 'ட்ரூ' என்னும் ஆங்கில அறிஞரோடு மூன்றாண்டு வாசம் புரிந்து, தமிழையும் தமிழ்நாட்டையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் உயிருக்குள் உள்வாங்கி, 400 மைல் தூரத்தையும் நடந்தே கடப்பதென்று பாண்டி நாட்டுக்குப்

பயணப்பட்டு, சோழ நாட்டைந்து, காவிரியோடு நடந்து, சிதம்பரம் - மயிலாடுதுறை வழியே தரங்கம்பாடி சென்று தங்கி, குடந்தை அடைந்து, நிலவளம் - நீர்வளம் - மொழிவளம் - பண்பாட்டு வளத்தை உற்றறிந்து, திருவரங்கம் புகுந்து நீலகிரி அடைந்து கோவை வழியே மதுரை அடைந்து, பொருளை வழியே பாளையங்கோட்டை கடந்து நாசரேத் சென்று தன் இறுதி எல்லையான இடையன்குடியை ஓர் இரவிலே அடைந்து, அங்கேயே தங்கி, தன் தேகம் வருத்தித் தெருக்கள் திருத்தி, தெருப் பணியோடு திருப்பணி தொடங்கி, 29 வயதில் நாஞ்சில் நாட்டில் வளர்ந்த நங்கை எலீசா என்னும் கிறித்துவத் திருமகளை மணம்புரிந்து, சமயப் பணியும் சமுதாயப் பணியும் ஆற்றி முடித்து, 33 ஆண்டுகள் முயன்று கிறித்துவக் கோயில் கட்டியெழுப்பி, தமது 77ஆம் வயதில் இயற்கை கொழிக்கும் கொடைக்கானலில் இயற்கை எய்தி, இடையன்குடியில் தான் கட்டிய கோயிலில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டதுதான் கால்டுவெல்லின் ஒரு வரிச் சரிதை.

கால்டுவெல்லின் வாழ்க்கை இத்தோடு கழிந்திருந்தால் காலப் பெருவெள்ளத்தில் மற்றுமொரு குமிழியாய் ஓசையின்றி உடைந் திருப்பார். ஆனால் 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' என்ற பேராய்வுதான் அவருக்குக் கால முகவரி தந்தது; திராவிடம் என்ற இனத்துக்கு மூல முகவரி தந்தது.

18-19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் இனத்தின் மீது ஒரு கெட்டி இருட்டு கொட்டிக் கிடந்தது. சூரியக் கதிர்களும் துளைக்க முடியாமல் இறுகிக் கிடந்தது அந்த இருட்டு. அந்த வெளியேறாத இருட்டை வெட்டியெடுத்த ஐரோப்பியக் கோடரி கால்டுவெல்.

சம்ஸ்கிருதம்தான் இந்தியாவின் மொழி களுக்கெல்லாம் தாய் என்ற கருதுகோள் ஐரோப்பிய வெளியெங்கும் ஆணித்தரமாக நம்பப்பட்டது. மாக்ஸ் முல்லர் போன்றவர்கள் வடமொழி இலக்கியம் - பண்பாடு - கலை என்பதைத் தாண்டித் தெற்கு நோக்கித் திரும்பவே இல்லை. திராவிட மொழிகளை வடநாட்டார் 'பைசாச பாகதம்' அதாவது 'பேய்களின் மொழி' என்றே பேசிவந்தனர். கோல் புருக் - காரி வில்கின்ஸ் போன்ற ஐரோப்பிய ஆராய்ச்சியாளர்களும் வட மொழியே திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின்

மூலம் என்ற மூளைச் சலவைக்கு ஆளாகிக் கிடந்தனர். இதற்குப் பின்னால் ஒரு 'மொழி அரசியல்' இருந்தது. அதை உடைத்து தமிழ் மொழி என்றொன்று உண்டென்றும் ஞானக் கருவூலங்கள் கொட்டிக்கிடக்கும் ஆதிமொழி அதுவென்றும் எழுத்துருவில் ஐரோப்பாவிற்கு அறிவித்தவர்கள் பைந்தமிழ் பயின்ற பாதிரி மார்களே.

கால்டுவெல் என்ற யுக சம்பவம் நிகழ்வதற்குக் கால்கோள் செய்தவர்களைக் காலம் மறக்காது. 1606-ல் இத்தாலியிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து மாப்பில் பூணூல் தரித்து, கிறித்துவ மதம் பரப்பிய தத்துவ போதக சுவாமி என்ற ராபர்ட் டி நொபிலி, 1700-ல் இத்தாலியிலிருந்து வருகைதந்து தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் கண்ட வீரமாமுனிவர் என்ற கான்ஸ்டன்டின் ஜோசப் பெஸ்கி, 1709-ல் ஜெர்மனியிலிருந்து வந்து தரையில் கால் மடக்கி அமர்ந்து மணலில் விரல் செலுத்தி எழுதித் தமிழ் கற்றுத் தொண்டாற்றிய சீகன் பால்கு, 1796-ல் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்திறங்கி திருக்குறளின் முதல் 13 அதிகாரங்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் உரை எழுதிய எல்லிஸ் துரை, 1814இல் ஜெர்மனியிலிருந்து வந்து திருநெல்வேலியில் 'சாந்தபுரம் - சந்தோஷபுரம்' முதலிய பன்னிரண்டு கிராமங்களை உண்டாக்கிய இரேனியுஸ் அடிகள், 1838இல் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்து திருக்குறளையும் திருவாசகத்தையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த ஜி.யு.போப் ஆகிய பெருமக்கள் செய்த பெருந்தொண்டு தமிழையும் ஒரு மொழியென்று முன்னிறுத்தியது மேற்குலகில்.

ஆனால், தமிழ் என்பது திராவிடம் என்ற ஒரு மொழிக் குடும்பத்தின் தாய் என்றும், சம்ஸ்கிருதத்தின் வேரிலிருந்து அது முற்றிலும் வேறுபட்டதென்றும், சம்ஸ்கிருதத்தின் உறவின்றியே அது தனித்தியங்கும் வல்லமை கொண்டதென்றும் ஐரோப்பிய அறிவுலகம் அறிந்து மதித்தது கால்டுவெல்லின் 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' 1856-ல் இங்கிலாந்தில் வெளிடப்பெற்ற பிறகுதான். அதுவரை இந்திய மொழிகளின் மூலம் குறித்து ஐரோப்பாவில் நம்ப வைக்கப்பட்ட பிம்பம் கண்ணாடி நிழல் மீது கற்பாறை விழுந்ததுபோல் உடைந்து சிதறியது. திராவிடம் என்பது மொழிப்பரப்பு மட்டுமன்று; அது ஒரு நிலப்பரப்பு மற்றும் பண்பாட்டுப்பரப்பு என்றும் பின்பு ஐரோப்பா அறிந்தது.

தொல்காப்பியம் முதல் நேமிநாதம், வீர சோழியம், நன்னூல் வரையிலான நூல்களெல்லாம் தமிழின் அமைப்பிலக்கணம் கூறுவன. ஆனால், கால்டுவெல்லின் ஆராய்ச்சி தான் முதன்முதலில் தமிழின் ஒப்பிலக்கணம் கூறியது. ஒப்பிலக்கணம் என்பது மொழிப் புலத்தின் புத்தறிவியல். தீயும் சக்கரமும் கண்டறியப்பட்ட பிறகு மனித குலப் பயணம் புதுப்பாய்ச்சல் கொண்டதுபோல, ஒப்பிலக்கணம் என்ற மொழிஅறிவியல் தோன்றிய பிறகுதான் மொழிக்கூடும்பங்கள் புத்தொளி பெற்றன.

கால்டுவெல்லின் ஒப்பிலக்கணம், சம்ஸ்கிருதம்தான் தமிழுக்குத் தாய் என்ற கருத்தை முதலில் கருக்கலைப்புச் செய்தது. மனிதர்களுக்கு மரபணுக்கள் மாதிரி மொழிகளுக்கு வேர்ச்சொற்கள் என்று கண்டறிந்து திராவிட மொழிகளின் வேர்ச்சொற்களை ஒப்பிட்டு உறழ்ந்து, தமிழே திராவிட மொழிகளின் தாய் என்பதை உலகமே ஒப்புக்கொள்ள ஒங்கி உரைத்தது. திராவிடம் என்பது, ஓர் ஆதி இனத் தொகுதியின் அடையாளக் குறி - இந்த மண்ணும் மண் சார்ந்ததுமான உரிமை உயில் என்பதை உறுதி செய்தது.

திராவிடம் எனும் ஆதிச் சொல்

திராவிடம் என்ற சொற்கூட்டு கால்டுவெல்லால் உண்டாக்கப்பட்டதன்று. அது ஓர் ஆதிச் சொல்.

‘தெக்கணமும் அதிற்சிறந்த திராவிடநல் திருநாடும்’ என்று மனோன்மணிய ஆசிரியரும், ‘திராவிட உத்கல வங்கா’ என்று மகாகவி தாகூரும், ‘திராவிடத்திலே’ என்று தாயுமான வரும் கூட்டுவதற்கு முன்பே 14-ம் நூற்றாண்டில் மலையாள இலக்கியமான லீலா திலகம் ‘திராவிடம்’ என்பதைப் பிரித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. 8ஆம் நூற்றாண்டில் குமாரில பட்டர் என்ற வடமொழி ஆசானும் ‘ஆந்திர திராவிட பாஷா’ என்று குறிக்கிறார். பாகவத புராணத்தில் சத்திய விரதன் என்ற இந்திய மூதாதை ‘திராவிட மன்னன்’ என்றே அழைக்கப்படுகிறான். விஷாலர் என்று மனுதர்ம சாஸ்திரம் இழியினத்தாராக அழைக்கும் பட்டியலில் ஓட்டர் - காம்போஜர் - யவனர் - சாகர் - பாரதர் - சீனர் - கிராதர் இவர்களோடு திராவிடர் என்ற பெயரையும் எழுதிப் போகிறது. இப்படி இலக்கிய இலக்கண புராண முற்கூட்டு

கால்டுவெல்லின் ஒப்பிலக்கணம், சம்ஸ்கிருதம்தான் தமிழுக்குத் தாய் என்ற கருத்தை முதலில் கருக்கலைப்புச் செய்தது.

களெல்லாம் திராவிடம் என்பதைத் தங்கள் வசதிக்கேற்பப் பொருள்சுட்ட, கால்டுவெல் மட்டும்தான் திராவிடம் என்பது ஓர் இனக்குழு நாகரிகத்தின் மூத்த மொழிச் சுட்டு என்பதை அறிவியல் அடிப்படையில் மெய்ப்பித்தார்.

இந்தி - வங்காளம் போன்ற கௌரிய மொழிக் குடும்பத்தில் சதையும் நரம்புமாய் ஒட்டிக்கிடக்கும் சம்ஸ்கிருதச் சொற்களின் ஆதிக்கத்தை ஆய்ந்து அந்த மொழிகள் வடமொழிச் சிதைவில் பிறந்தவை என்று மொழி வல்லார் முடிவு கூட்டினர். மெழுகுவத்தியை ஊதி அணைத்தவர்கள் விண்மீனையும் அப்படியே அணைத்துவிடலாம் என்று கருதி, உச்சி வானம் பார்த்து உதடு குவித்ததுபோல, இந்திக்கும் வங்காளத்துக்கும் வைத்த அளவுகோலையே திராவிட மொழிகளுக்கும் நீட்டித்தனர். அவையும் வடமொழி வழிவந்தவையே என்று நம்பினர்; ஐரோப்பிய அறிவுலகத்தையும் நம்ப வைத்தனர்.

வடமொழியைக் கழித்துவிட்டால் இந்தியும் வங்காளமும் இயங்கவே இயங்கா. அதேபோல், தெலுங்கும் மலையாளமும் கன்னடமும் கூட இயங்குவது அரிது; அல்லது கடிது. ஆனால், வடமொழிச் சொற்களை முற்றிலும் களைந்த பிறகும் வாழ வல்லதும் வளர வல்லதும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் தாயாக விளங்கும் தமிழ் மொழி ஒன்றே என்று கால்டுவெல் நிறுவினார். ஒரு மொழி தன் வேர்ச்சொற்களை எப்படி வினைப்படுத்துகிறது என்ற அளவுகோல் கொண்டுதான் அதன் பிறப்பும் இருப்பும் பெருமையும் பெறப்படும் என்று கணக்கிட்ட கால்டுவெல்லின் ஆராய்ச்சிகள் அரிதானவை. அறிவுலகத்தால் மறுக்க இயலாதவை.

அவர் எழுதுகிறார்: “திராவிட மொழிக் குடும்பங்களின் வேர்ச்சொற்கள் ஓரசைத் தன்மை உடையவை; உயிர் நெடில் உடையவை; குறிலோடு உயிர்கூடிய மெய்யீறு கொண்டவை.” இதை மெய்ப்பிக்க அணுவைப் பிளப்பதுபோல்

சமயப் பணி ஆற்ற வந்த கால்டுவெல் சமுதாயப் பணியும் ஆற்றி, திராவிடம் என்ற கருத்தியலை இமயத்தில் ஏற்றி வைத்து இங்கேயே - இந்த மண்ணிலேயே தன் உடலைப் புதைத்துக்கொண்டார்.

சொல்லைப் பிளக்கிறார். 'பெருகுகிறது' என்ற சொல் ஆறசை உடையதாயினும் உண்மையில் அதன் வேர் ஓரசையே என்று உணர்த்துகிறார்.

பெருகுகிறது என்ற சொல்லில் ஈற்றசையாகிய 'அது' அஃறிணை ஒருமை விசுதி; 'கிறு' என்பது நிகழ்கால இடைநிலை. இரண்டையும் கழித்தால் 'பெருகு' என்பதே வினையின் பகுதி. 'கு' என்பது தன்வினை உணர்த்தும் அஃறிணைச் சொல்லாக்கம். எனவே 'பெரு' என்பதே வினைமூலம் என்று பெறப்படும். இதிலும் ஒலிநயம் கூட்ட வரும் உகரம் களைந்தால் 'பெர்' என்பதே வேர்ச்சொல்லாய்ப் பெறப்படும். திராவிட மொழிகள் அனைத்துக்கும் இந்த வேர்ச் சொல் விதி பொருந்தும்; வேர்ச் சொல் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து திராவிடமும் சமஸ்கிருதமும் வெவ்வேறு குருதிக்குடும்பம் என்று விளக்கமுறச் செய்தார் கால்டுவெல்.

"திராவிட மொழிகளில் சமஸ்கிருதச் சார்புத் தன்மைகளைவிட எதிர்த்தன்மைகளே மிகுதி. திராவிட மொழிகளின் இடப்பெயர் களும் எண்ணுப் பெயர்களும் பெயர்வினை என்ற சொல்லாக்கங்களும் சமஸ்கிருதத்தோடு முற்றிலும் வேறுபட்டவை. தமிழ் மொழியில் சமஸ்கிருதத்தின் அளவு, ஆங்கிலம் கடன் வாங்கிக்கொண்ட இலத்தீனைவிடக் குறைவு தான்" என்று நீண்ட ஆய்வுகளில் நிறுவினார் கால்டுவெல். இந்த ஆய்வுகளால் தமிழைக் கட்டிப்போட்ட சமஸ்கிருதத்தின் நூற்றாண்டு முடிச்சுகளை நுட்பமாக அவிழ்த்தார் கால்டுவெல்.

திருந்திய மொழிகளும், திருந்தா மொழிகளும்

திராவிடக் குடும்ப மொழிகள் ஒருதாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் என்பதை எண்ணுப் பெயர்கள் கொண்டு எடுத்துக்காட்டுகிறார் கால்டுவெல். தமிழின் 'ஏழு' என்னும் எண்ணுப் பெயர் மலையாளத்திலும் ஏழு, கன்னடத்தில் ஏழு, துளுவில் ஏழு, தெலுங்கில் ஏழு என்று வழங்கப்படுகிறது. தமிழ் 'ழ'கரம் தெலுங்கில்

'ட'கரமாகும், கன்னடத்தில் 'ள'கரமாகும். ஆகவே அவையாவும் ஒரே குடும்பம் என்று உறுதிசெய்தார்.

மலையாளம் என்ற மொழிப்பெயரை 'மலய' என்ற வடமொழியின் திரிபு என்று கருதுவாருண்டு. அது அவ்வாறன்று. தமிழில் வழங்கும் 'மல்' என்ற வேர்ச் சொல்லுக்கு வளம், வலிமை என்று பொருள். அதனால்தான் பெருங்குன்றுக்கு 'மலை' என்று பெயர் வந்தது. எனவே மலையாளம் என்ற மொழிப்பெயரே அது தமிழ்க் குடும்பம் என்று சுட்டுகிறது.

தெலுங்கு மொழியை ஆதிப் புலவர்கள் அழைத்த பெயர் தெனுகு அல்லது தெனுகு என்பதே. அது அவ்வாறாயின் 'தேன்' என்ற வேரடியிலிருந்தே பிறந்திருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு கூற்று. இது ஏற்புடைத்தாயின் தமிழ் வேரிலிருந்தே நமது சகோதரத் தெலுங்கு மொழியும் பெயர் பூண்டிருக்க வேண்டும் என்று பெறப்படும்.

வடமொழியில் இருந்து பிறந்ததே 'கர்நாடகம்' என்று சிலர் கருதுவர். ஆனால், மொழி அறிஞர் குண்டர்ட் கூற்றுப்படி 'கரு+நாடு+அகம்' என்ற தமிழடியாகப் பிறந்தது என்பதே சால்புடைத்து.

துளு மொழிக்கு எழுத்துருவும் இல்லை; இலக்கியமும் இல்லை. ஆனால் அது அச்ச வடிவம் கண்டதென்னவோ கன்னட எழுத்துருவைக் கடன்வாங்கித்தான். எனவே, அதுவும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் அங்கம் என்பது ஆதாரபூர்வமாக அறியப்படுகிறது.

பிறப்புமுறை - ஒலிப்புமுறை - அமைப்பு முறை ஆகியவற்றால் திராவிட மொழிக் குடும்பம் ஒன்றென்பதும் அது சமஸ்கிருதத் துக்கு மாறுபட்டுத் தனித்துத் தோன்றியதென்பதையும் தரணிக்கு மட்டுமன்று தமிழர்க்கும் அவரே உணர்த்தினார்.

திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைத் திருந்திய மொழிகளென்றும் திருந்தா மொழிகளென்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கிறார் ஆய்வாளர் கால்டுவெல்.

தமிழ் - மலையாளம் - தெலுங்கு - கன்னடம் - துளு - குடகு ஆகிய ஆறும் திருந்திய மொழிகளென்றும், துதம் - கோதம் - கோண்ட் -

கூ - ஓரியன் - ராஜ்மகால் ஆகிய ஆறும் திருந்தா மொழிகளென்றும் ஆய்ந்து அறிவிக்கிறார். சம்ஸ்கிருதத்திலிருந்தே திராவிட மொழிகள் பிறந்தன எனும் கூற்று உண்மைக்குப் புறம்பான தென்பதைத் திருந்தா மொழிகளைக்கொண்டே தீர்ப்பளிக்கிறார்.

“திராவிட மொழிகளைச் சம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து பிறந்தனவாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும் என்று கூறும் கீழைநாட்டு மொழிநூலறிஞர்கள், சம்ஸ்கிருதச் சொற்கள் அறவே இடம்பெறாதனவாய் திருந்தாத் திராவிட மொழிகள் இருப்பதை அறிந்தவரல்லர். சம்ஸ்கிருதச் சொற்களை மேற்கொள்ளும் திராவிட மொழிகளும் அச்சொற்களை ஆடம்பரப் பொருளாகவும், அழகுதரும் பொருளாகவும் மதிப்பதல்லாது மொழி வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவென்று மதிப்பதில்லை.” திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண முதல் பாகத்தில் கால்டுவெல் கூறும் கட்டியம் இது. இந்தக் கருத்தை வெறுப்பாருண்டு; மறுப்பாரில்லை.

மறதியின் புழுதி மறைத்த அருந்தொண்டுகள்

கால்டுவெல் ஊர் திருத்தியும் சீர்திருத்தியும் பேர்திருத்தியும் ஆற்றிய பெருந்தொண்டுகள் பலவற்றை மறைத்துவிட்டது மறதியின் புழுதி.

ஒன்பது பள்ளிகள் உண்டாக்கி, பிள்ளைகளுக்கு அவர் மதிய உணவு தந்த மாண்பு மறந்து போயிற்று. வேட்டி கட்டிய விலங்குகளாய்த் திரிந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அவர் பெற்றுத் தந்த சமூக மரியாதை பேசப்படவில்லை பெரிதாய். திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற பேரொளியின் முன்னே அவர் எழுதிய ‘தாமரைத்தடாகம்’, ‘ஞானஸ்நானம்’, ‘நற்கருணை’, ‘திருநெல்வேலிச் சரித்திரம்’ போன்ற தீபங்கள் மங்கிப்போயின. குங்குமத்தின் குழந்தை போன்ற தேரியின் செம்மண்ணை வியன்னா ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கு அனுப்பி, உலகில் எங்குமே அறியக் கிடைக்காத அரியமண் அதுவென்று நெல்லைச் சீமைக்கு அவர் பெற்றுத்தந்த பெரிய பெருமை பெரிதும் அறியப்படவில்லை.

சமயப் பணி ஆற்ற வந்த கால்டுவெல் சமுதாயப் பணியும் ஆற்றி, திராவிடம் என்ற

திராவிட மொழிகளில் சமஸ்கிருதச் சார்புத் தன்மைகளைவிட எதிர்த்தன்மைகளே மிகுதி.

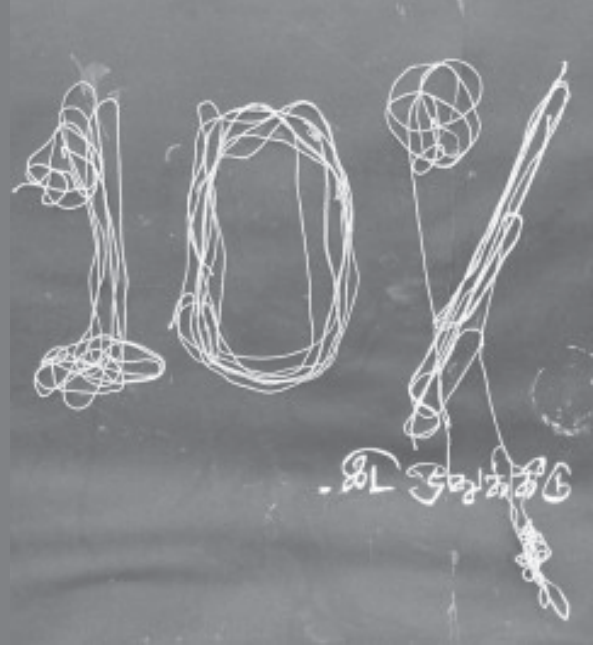
கருத்தியலை இமயத்தில் ஏற்றி வைத்து இங்கேயே - இந்த மண்ணிலேயே தன் உடலைப் புதைத்துக்கொண்டார். இந்த நூற்றாண்டில் அதிகமாகப் பேசப்பட்ட வார்த்தைகளான திராவிடம் - இன உணர்வு - விடுதலை - சுயமரியாதை - தனித்தமிழ் இயக்கம் - தமிழ் - தமிழர் என்ற அனைத்து நெருப்புக்குமான மூலப்பொறி கால்டுவெல்லின் மூளையிலிருந்தே மூண்டது.

இதை எனது கூற்றாக முன்வழிவதைவிடக் கலாநிதி கைலாசபதியின் கூற்றை வழி மொழிவதே வழிகாட்டுதலாகும். “தமிழர் சமயம், தனித் தமிழ், இந்தி எதிர்ப்பு, சுயமரியாதை இயக்கம், தமிழ்ப் பாதுகாப்பு, தமிழ் அரசு, முதலிய கருத்தோட்டங்களுக்கும், இயக்கங்களுக்கும், எழுச்சிகளுக்கும், கோரிக்கைகளுக்கும் கால்டுவெல் பாதிரியாரது ‘மொழியியல்’ கருத்துரைகள் தோற்றுவாயாக இருந்தன என்பது உண்மைக்குப் புறம்பாகாது. பிற்கால அரசியல், சமூக, சமய இயக்கங்கள் பலவற்றின் ஆன்மீகத் தந்தையாகப் பாதிரியார் விளங்குகிறார். அவ்வாறாயின் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை பாதிரியாரது ஞானபுத்திரன் ஆவார்: மறைமலையடிகளும் அவர் போன்றாரும் ஞானப் பெளத்திரர் ஆவர்” என்பது அவரது திறனாய்வுத் தீர்ப்பு.

நன்றி அய்யனே! ஒரு தலைமுறைக்கே தலையறிவு தந்தவனே! எங்கள் மூல முகவரி அறிந்து சொன்ன மூதறிஞனே! தாய்க்கு முகமெழுதிய தனயனே! அயர்லாந்தில் கருவுற்று இடையன்குடியில் திருவுற்றவனே! பைன் மரங்களுக்கிடையே கண் விழித்துப் பனை மரங்களுக்கிடையே கண்மூடியவனே! உனக்கும் கிறித்துவச் சமுதாயத்தின் பெருந்தொண்டுக்கும் தமிழ்ச் சமுதாயம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. வாழ்க உன் புகழ் என்று வானம் பாடுகிறது. தெற்கத்திக் காற்று ‘ஆமென்’ சொல்கிறது. திராவிடச் சமுதாயம் ஆமென்று சொல்கிறது!

(கவிஞர் வைரமுத்து அரங்கேற்றிவரும் ‘தமிழாற்றுப்படை’ கட்டுரைத் தொடரில் ஆகஸ்ட் 25, 2017 அன்று அவர் வாசித்த கட்டுரையின் சுருக்கம்.

இது போன்ற மசோதாக்களுக்கும் மத்திய அரசு ஆய்வாதாரங்களை வெளியிடாமல் இருப்பது, 'அரசுக்கு உயர் வகுப்பினரைத் தவிர பிறர் மீது அரசுக்கு கடுகளவும் அக்கரை இல்லையோ?' - என்ற கேள்வியையே எழுப்புகிறது.

'தர'த்தின் பெயரால் இடஒதுக்கீட்டை எதிர்த்தவர்கள் இப்போது 'சாரத்தை' சிதைக்கிறார்கள்

இரா. மன்னர் மன்னன்

பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கிய உயர் வகுப்பினருக்கு 10% இட ஒதுக்கீடு என்ற மசோதா நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் வெற்றி பெற்று தற்போது குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதலையும் பெற்றுள்ளது. நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதா வாக்கெடுப்புக்கு வரும்போது அதன் நோக்கம் என்ன என்றெல்லாம் பார்க்காமல், அதனால் பலன் அடையக் கூடியவர்கள் யார்? - என்று மட்டும் பார்த்தே நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வாக்களிக்கிறார்களோ என்ற கேள்வியை இந்த இட ஒதுக்கீட்டு மசோதாவின் வெற்றிஎழுப்பி உள்ளது.

பொருளாதார ரீதியிலான இட இதுக்கீடு அரசியல் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்பதும், முன்னர் இது போன்ற நடவடிக்கையை நரசிம்மராவ் அரசு மேற்கொண்ட போது அதனை நீதிமன்றம் ஏற்கவில்லை என்பதையும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிந்து

இருந்தார்களா அல்லது அறியாதது போல காட்டிக் கொண்டார்களா எனத் தெரியவில்லை.

இந்த மசோதாவின் மிகப் பெரிய அதிர்ச்சிகளில் ஒன்று அதில் பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியவர்கள் என்பதற்கு அளிக்கப்பட்ட வரையறை, ஆண்டுக்கு 8 லட்சத்திற்கும் கீழ் வருமானம் உள்ளவர்கள் இதில் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியவர்களாகக் கூறப்பட்டு இருந்தனர். 8 லட்சம் என்ற வரையறை எங்கிருந்து வந்தது?.

கடந்த 2009 ஆம் ஆண்டில் சுரேஷ் டெண்டுல்கர் தலைமையிலான குழு நாளொன்றுக்கு கிராமப்புறங்களில் ரூ.27ம், நகர்ப்புறங்களில் ரூ.33ம் செலவு செய்ய முடியாதவர்கள் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழே உள்ளவர்கள் என்றது. இந்த வரையறை கடும விமர்சனத்திற்கு ஆளான நிலையில்

மத்திய ரிசர்வ் வங்கியின் முன்னாள்

ஆளுநர் சி.ரங்கராஜன் தலைமையிலான நிபுணர் குழு இந்தியாவில் வறுமைக் கோட்டின் அளவை மீண்டும் வரையறுத்தது. இதன்படி, கிராமப் புறங்களில் நாளொன்றுக்கு ரூ.32க்கு குறைவான செலவுசெய்யும் திறனும் நகர்ப்புறங்களில் ரூ.47க்கு குறைவான செலவுத் திறனும் இருப்பவர்களே வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழ் வாழ்பவர்களாக கருதப்படுவார்கள். இதுவும் விமர்சனங்களுக்கு ஆளானது.

ஆனால் இதே சமயம் வறுமைக் கோட்டுக்கான சர்வதேச வரையறை என்பது ஒரு நாளுக்கு இரண்டுடாலர்கள் என்பதாக உள்ளது. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கப்போனால் இந்தியாவில் 70% மக்கள் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்களாகவே கருதப்படுவார்கள்.

1997-2002இல் இந்தியாவில் 9ஆம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ்தான் வறுமைக் கோடு பற்றி கடைசியாக கணக்கெடுக்கப் பட்டது. பின்னர் இதுவரை கணக்கெடுப்பு நடைபெறவில்லை. இதனால் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் உள்ள மக்கள் குறித்து இந்திய அரசிடமே தெளிவான கணக்குகள் இல்லை.

இந்தியர்களின் சராசரி ஆண்டு வருமானமே 1 லட்சம்தான். இந்நிலையில் உயர்வகுப்பினருக்கு மட்டும் ஆண்டுக்கு 8 லட்சம் என்ற வருமான வரம்பு எங்கிருந்து வந்தது என்பது மிகப்பெரிய கேள்வி. இந்தக் கேள்வியைத்தான் தமிழக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசிடம் கேட்டார்கள், அவர்கள் நேரடியாக பதில் அளிக்கவில்லை, ஆனால் பதில் இல்லாமலும் இல்லை. அதற்கான விடை பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் இட ஒதுக்கீட்டில் உள்ளது.

பி.சி. என்றறியப்படும் பிற்படுத்தப்பட்ட வர்களின் இட ஒதுக்கீடு பொருளாதார சூழலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவர்கள் பொருளாதார உயர் வர்க்கமாக அதாவது 'கிரீமி லேயராக' இருந்தால் இட ஒதுக்கீட்டின் பலன்களைப் பெற முடியாது. கடந்த 2016 ஆம் ஆண்டுவரை இதற்கான வரம்பு 6 லட்சமாக இருந்தது. 2017ல் இது 8 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. இதன்படி ஒரு பிற்படுத்தப்பட்ட வேலை கோருபவரின்

பெற்றோர் தொடர்ந்து 3 ஆண்டுகளாக, ஆண்டுக்கு 8 லட்சத்திற்கும் மேல் சம்பாதித்து இருந்தால், வேலை கோருபவரால் இட ஒதுக்கீட்டின் பலனைப் பெற முடியாது. அவர் கிரீமி லேயர் என்று கருதப்படுவார். இந்த வரையறையால், குடிமைப்பணித் தேர்வில் வெற்றி பெற்ற 30 பேர் இன்னும் வேலை அளிக்கப்படாமல் உள்ளனர் என்பது கொசுறுச் செய்தி.

இங்கு 8 லட்சம் என்பதை கிரீமி லேயருக்கான வரையறை என்று சொல்லும் இந்த மத்திய அரசுதான், உயர் சாதியினர் 8 லட்சத்திற்கும் கீழ் வருமானம் பெற்றால் அவர்களை அரசுப் பணி தந்து ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்கிறது.

இதனடிப்படையில் பார்த்தால் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேறிய மசோதா என்பது 'பொருளாதாரத்தில் கிரீமி லேயருக்குக் கீழே உள்ள உயர்சாதியினரை மேலே கொண்டுவருவதற்கான மசோதா'. இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லப்போனால் நாட்டின் 95% மக்கள் கிரீமி லேயருக்குக் கீழே உள்ள நிலையில், அவர்களில் உயர்வகுப்பினரை மட்டும் மேலே கொண்டுவருவதற்கான மசோதாவே இது.

ஒரு வேளை உணவுக்குக் கூட வழியின்றி, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்களை மேலே கொண்டுவரும் முயற்சிகளில் சுணக்கம் காட்டும் மத்திய அரசு, கிரீமி லேயருக்குக் கீழ் உள்ள உயர்சாதியினரை மேலே கொண்டுவர ஆர்வம் காட்டுவது கடும் அதிர்ச்சியைத் தருவதாக உள்ளது. அரசு உண்மையாகவே உயர்வகுப்பு மக்கள் ஏழ்மையில் உழல்வதாகக் கருதினால், அதற்கான ஆதாரங்களை முதலில் வெளியிட்டு இருக்க வேண்டும்.

அதற்காக அவர்கள் அதிகம் மெனக்கெடத் தேவை இல்லை. ஏனெனில் 2011இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஜாதிவாரிக் கணக்கெடுப்பின் முடிவுகளை வெளியிட்டாலே யார் யார் என்ன என்ன பொருளாதார நிலைகளில் உள்ளனர் என்பது மக்களுக்கு ஓரளவுக்காவது தெரிந்திருக்கும்.

அதனை வெளியிடுவதாக 2015இல்

வாக்குறுதி கொடுத்த மத்திய அரசு இன்னும் வெளியிடவில்லை. இந்நிலையில், இது போன்ற மசோதாக்களுக்கும் மத்திய அரசு ஆய்வாதாரங்களை வெளியிடாமல் இருப்பது, 'அரசுக்கு உயர் வகுப்பினரைத் தவிர பிறர் மீது அரசுக்கு கடுகளவும் அக்கரை இல்லையோ?' - என்ற கேள்வியையே எழுப்புகிறது.

இந்திய மக்கள் தொகையில் 3% மட்டுமே உள்ள பிராமணர்கள் இந்திய உயர் பதவிகளில் எப்போதும் 60%க்கும் அதிகமாக உள்ளனர் எனும் நிலையில் இது போன்ற இடஒதுக்கீடுகள் சமூகச் சமநிலையை இன்னும் மோசமாகப் பாதிக்கும். 1991இல் மூத்த எழுத்தாளர் குஷ்வந்த் சிங் 'வேர்ட்டு சீக் நியூஸ்' இதழில் பார்ப்பனர் களின் சமூக நிலை குறித்து எழுதியபோது,

'ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் போது இந்திய அரசுப் பணிகளில் 40% பணிகளை கயத்துகள் (ஆவணங்களை எழுதுவது, பாதுகாப்பது போன்ற வேலைகளில் காலங்காலமாக ஈடுபட்டு வரும் குழு, பல சாதியினரை உள்ளடக்கியது) வைத்திருந்தனர், இன்று 7% வேலைகள் மட்டுமே அவர்களிடம் உள்ளது. அடுத்தது இசுலாமியர்கள் 35% வேலைகளை வைத்திருந்தனர், இப்போது அவர்களிடம் 3.5% வேலைகளே உள்ளன. ஆங்கிலேயர்களால் முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் 15% வேலைகளைத் தன்வசம் வைத்திருந்தனர். இப்போது அவர்களின் கைகளில் 1% வேலைகள் தான் உள்ளன. இன்று இந்தியப் பணிகளில் 70% பார்ப்பனர்களிடமே உள்ளது.

ஆளுநர்கள், வெளிநாட்டுத் தூதர்கள், குடிமைப்பணி அதிகாரிகள், எம்.பி.க்கள், துணைவேந்தர்கள் - ஆகிய உயர் மட்டப் பதவிகளில் உள்ளவர்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களில் 63% பேர் பார்ப்பனர்கள்' - என்று சொல்லி, அதற்கான கணக்கீடுகளையும் வெளியிட்டார். இன்றும் அந்நிலையில் பெரிய மாற்றம் இல்லை. இந்திய கிரிக்கெட் அணி போன்ற பிற அதிகாரமிக்க இடங்களிலும் பார்ப்பனர்களே அதிகம் முன்மொழியப்படுகிறார்கள்.

இந்தியாவில் பார்ப்பனர்களைப் போன்றே சமூக மதிப்பில் உயர் நிலைகளில்

நாட்டின் 95% மக்கள் கிரீம் லேயருக்குக் கீழே உள்ள நிலையில், அவர்களில் உயர் வகுப்பினரை மட்டும் மேலே கொண்டு வருவதற்கான மசோதாவே இது.

உள்ள பார்சிகள், ஜெயின்கள் போன்றோர் அரசின் உயர் பணிகளை அதிகம் குறிவைப்பது இல்லை, இட ஒதுக்கீடுகளுக்காக அதிகம் போராடியதும் இல்லை. அவர்கள் சமூகத்தில் உயர் நிலையில் உள்ளதை பெருமையாகவே போற்றுகின்றனர். ஆனால் பார்ப்பனர்கள் மட்டும் மாறாக, தங்கள் தொகையை விடவும் 20 மடங்குகள் அதிக சதவிகித வேலை வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருந்தும் தாங்கள் பொருளாதார ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்டுள்ளதாக தொடர்ந்து குரல்களை எழுப்பி வருகிறார்கள். ஒடுக்கப்பட்ட ஜெயின், ஒடுக்கப்பட்ட பார்சி - என்று யாரும் இல்லாத சமூகத்தில் 'ஒடுக்கப்பட்ட பிராமணர்கள்' மட்டும் எப்படி வருகிறார்கள்?.

அரசுப் பணிகளின் பின்னாக உள்ள அதிகாரம்மீதான விருப்பம் தான், அடிப்படைக் காரணம் - பார்ப்பனர்கள் எப்போதும் அரசுகளை இயக்க விரும்புகிறார்கள். மொகலாயர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தாலும், சுல்தான்கள் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அமைச்சர்களாக பார்ப்பனர்களே இருந்தனர் என்பது அவர்களின் அதிகார வேட்கைக்கான அடையாளம்.

அதன் தொடர் விளைவாக, இன்று ஒரு நீதிமன்றமே உத்தரவிட்டாலும்கூட ஒரு "பிராமணரைக்" கூட கைது செய்ய முடியாது என்ற நிலையே நாட்டில் உள்ளது. அரசின் 10% இட ஒதுக்கீடு வந்தால் இந்த நிலை இன்னும் மோசமடையும்.

இன்னொரு பக்கம் சிலவாரங்கள் முன்பு வரை, 'இடஒதுக்கீட்டால் பணியாளர் களின் தரம் குறையும்' என்று சொன்னவர்கள் இப்போது தங்கள் வாய்களை இறுக்க மூடிக்கொண்டுள்ளனர். இதன் உளவியல் அபாயகரமானது.

99% மதிப்பெண் எடுத்த பொதுப்பிரிவு மாணவர்களுக்கான மருத்துவ இடத்தை, 96%

மதிப்பெண் எடுத்த இட ஒதுக்கீட்டுப் பிரிவினருக்குக் கொடுத்தால் அதன் தரம் குறையும் என்று முன்னர் அரசு மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் போராடியபோது, அதில் தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களும் இணைந்து கொண்டது நமக்குப் பல செய்திகளைத் தருவதாக இருந்தது.

40% அல்லது அதற்கும் குறைவாக மதிப்பெண் எடுத்த வசதி மிக்க தனியார் கல்லூரி மாணவன் படிப்பதும் அதே மருத்துவம்தான், அவனுக்குத் திறமை உள்ளதா என்று கேட்காத உயர் வகுப்பு மாணவர்கள் சற்றே குறைவான மதிப்பெண் எடுத்த இடஒதுக்கீட்டுப் பிரிவு மாணவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டியதன் பின்னாக சாதிய வன்மத்தைத் தவிர வேறு எதையும் நம்மால் பார்க்க இயலவில்லை.

கடந்த 2018இல் இந்திய உச்சநீதிமன்றமே ‘பொருளாதார உயர்வு ஒருவனின் சாதியையும் மீறி சமூக அந்தஸ்தை உயர்த்துவது இல்லை’ என்று கூறியது, இந்நிலையில் அந்தப் பொருளாதாரமும் இல்லை என்றால் அந்த மனிதனை யார்தான் மதிப்பார்? அவன் எப்படி மதிப்போடு வாழ முடியும்?

கடந்த 2017இல் நடைபெற்ற நீட் தேர்வுகளில் ஒரு பாடத்தில் 9 மதிப் பெண்ணுக்கும்

கீழான மதிப்பெண் பெற்ற சுமார் 400 மாணவர்கள் இப்போது தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் படித்து வருகிறார்கள். இவர்களில் சுமார் 110 பேர் 0 அல்லது நெகடிவ் மதிப்பெண் பெற்றவர்கள். அவர்களுடைய தரம் பற்றி யாருக்கும் கவலை இல்லை, அவர்களுக்கு எதிராக யாரும் போராடவும் இல்லை. இதுவரை தரத்தின் பெயரால் இட ஒதுக்கீட்டை மறுத்தவர்கள், இப்போது அதை ஏற்றுக் கொண்டு அதன் சாரத்தை சிதைக்கப் பார்க்கிறார்கள்.

‘ஒரு நாயைச் சுட்டுக் கொல்ல வேண்டும் என்றால், முதலில் அதற்கு பைத்தியம் பிடித்தது என்று நிறுவு’ என்கிறது ஒரு ஐரோப்பிய வழக்காறு. அதன்படி, இடஒதுக்கீட்டு முறையை முற்றிலுமாக ஒழிக்கவே இதுபோன்ற அடிப்படையற்ற இட ஒதுக்கீடுகள் அறிவிக்கப் படுகின்றன. இந்திய சமூகத்தின் படிநிலைகளில் முதலில் உயர் வகுப்பினர், அடுத்து பசுக்கள், அடுத்து இடைநிலைச் சாதிகள், அடுத்து தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் - என்று உள்ள படிநிலை உடைந்து, அனைத்து மனிதர்களும் சமநிலையை அடையும் வரை சாதி அடிப்படையிலான இட ஒதுக்கீடு தொடர்ந்தே ஆக வேண்டும் என்பதே சமூக நீதியாக இருக்க முடியும்.

(கட்டுரையாளர் பொருளாதார வரலாற்று ஆய்வாளர்)

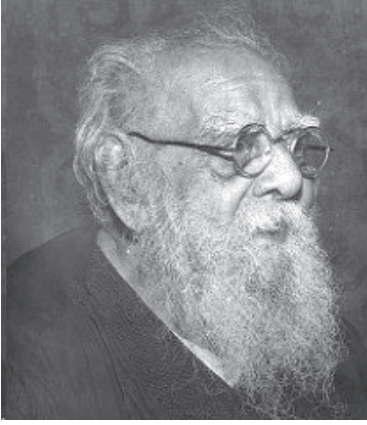
“தேவை மானமும் மரியாதையும்; சோறு அல்ல!”

அடிமை வகுப்பினர் சார்பில் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முழு அரசரிமை படைத்த சுதந்திர இந்தியாவில், ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவம் என்ற முறையிலும், ஒரு சமூக அமைப்பு என்ற முறையிலும் பார்ப்பனியம் அடியோடு ஒழித்து கட்டப்பட வேண்டும்; ஆழக் குழித் தோண்டிப் புதைக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதில் எனக்கு எந்த அய்யமும் இல்லை. இதைத் தவிர, சமூக மேம்பாடு குறித்து அவர்களுக்கு எத்தகைய அக்கறையும் இல்லை என்று துணிந்து கூறுவேன். நேர்மையற்ற, கொடிய, நச்சுத்தனமான சமூக அமைப்பில் அவர்கள் அனுபவிக்கும் அவமதிப்பு, அவமரியாதை, ஏளனம், இகழ்ச்சி, நீந்தை, பரிகாசம் இவற்றுடன் ஒப்பிடும்போது அவர்களுடைய வறுமையும் இல்லாமையும் அத்தனை ஒன்றும் பெரிதல்ல. அவர்களுக்கு வேண்டியது மானமும் மரியாதையுமே தவிர, சோறு அல்ல.

- டாக்டர் அம்பேத்கர் ஆங்கில நூல் தொகுப்பு : 9- பக்கம் 211

பெரியார் - அடிமை சுதந்திரத்துக்கு

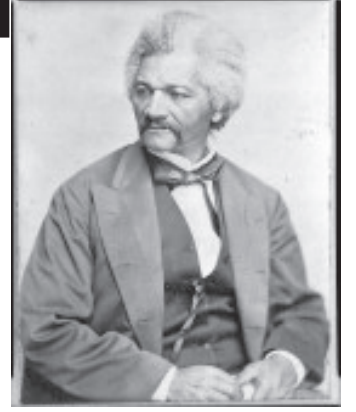
1947, ஆகஸ்ட் 15 அன்று 'சுதந்திரம்' அறிவிக்கப்பட்டபோது அதைத் துக்க நாள் என்று அறிவித்தவர் பெரியார். அதேபோல் அமெரிக்காவில் கறுப்பர் மக்களின் உரிமைக்குப் போராடிய ஃபிரடரிக் டக்ளஸ் 1776இல் அமெரிக்க சுதந்திரம் பெற்றபோது அது கறுப்பர் இன மக்களுக்கு விடுதலை நாள் அல்ல என்று பேசினார். அவரது உரை பிற்காலத்தில் கறுப்பர் இன உரிமைப் போராட்டத்துக்கு வித்திட்டது. 1947ஆம் ஆண்டு பெரியார் விடுத்த அறிக்கையையும் பிரடரிக் டக்ளஸ் உரையையும் இளைய சமுதாயத்தின் வரலாற்றுப் புரிதலுக்காக 'நிழிர்வேளம்' பதிவு செய்திருக்கிறது.

“பிரிட்டிஷ்-பனியா-பார்ப்பனர்
ஒப்பந்த நாள் - பெரியார் அறிக்கை:

ஆகஸ்ட் 15-ந் தேதி சுயராஜ்யத்தைப் பற்றி ஏதேதோ கூறப்படுகிறது. பூரண சுயராஜ்யம் என்றும், அதற்காகக் கொண்டாட்டமென்றும் திட்டம் வகுக்கப்படுகிறது. இதைக் கண்டு யாரும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை; வேண்டுமானால் தன்மானமுள்ள காங்கிரஸ் திராவிடர்கள் அன்று வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டும்; ஏன்? 1929ஆம் ஆண்டிலே அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியில் எந்த அர்த்தத்தில் தீர்மானிக் கப்பட்டதோ அந்த சுயராஜ்யந்தானா நாளை வரப்போவது? வெள்ளையர் உறவு சிறிதுகூட இல்லாத பூரண இந்தியா முழுவதையும் கொண்ட சுயராஜ்யம் - அதாவது, பூரண சுயேச்சை கேட்கப்பட்டது. அதற்காக அன்றுமுதல் இன்று வரை நமது மக்கள் எவ்வளவு தியாகங்கள் செய்தனர்? குறிப்பாகக் கூறவேண்டுமானால் காங்கிரஸ் திராவிடர் எவ்விதக் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு ஆளானோம்?

என்னையும் சேர்த்து நம் இனத்துக்குள்ளாகவே எவ்வளவு போராட்டம்; எவ்வளவு பொருளை வாரிக்கொட்டி இருப்போம்! சுயராஜ்யத்தின் பேரால் அவ்விதமெல்லாம் செய்தும் கடைசியாகக் குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்துதான் கிடைத்தது.

இந்தக் குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்தை அன்று மிதவாதி கள் என்று கூறப்பட்டவர்களால் கேட்கப்பட்ட போது - அவர்களைப் பிற்போக்காளர், வெள்ளையர் தாசர்கள் என்று கூறி ஒத்துழையாமை செய்து, நாட்டில் பெரிய கலவரங்களி லிருந்து பல எதிர்ப்புகளை உண்டாக்கி, கடைசியாக அதே குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்தை - அதுவும் முழு இந்தியாவுக்குமின்றி இந்திய உபகண்டத்தின் மூன்றிலொரு பாகமான இந்துஸ்தான் என்ற பகுதிக்கு மட்டும் பெற்று, அதை சுயராஜ்யம் என்று கொண்டாடுவது என்றால் இதைவிட வெட்கக் கேடான முறை வேறு இருக்க முடியுமா?

ஃபிரெடரிக் டக்ளஸ் எதிராக விடுதலைக் குரல்

இந்துஸ்தான் சுயராஜ்யம் என்று நாளை கொண்டாடப் போகும் வட நாட்டு ஏகாதிபத்திய ஆட்சி, பிரிட்டிஷாருக்கு ஏஜெண்டாக - கையாளாக யிருந்து வெள்ளையருடன் வடநாட்டு பிரிவா, பஜாஜ் கோஷ்டியினர் செய்துள்ள ஒப்பந்த ஆட்சியேயன்றி, சுய ஆட்சி என்று எந்தக் காங்கிரஸ் அரசியல் நிபுணராகிலும் கூற முடியுமா?

வேண்டுமானால், வடநாட்டுக்காரர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக நம் மாகாணத்தின் பொருளாதாரத்தைச் சுரண்ட அதிகாரம் இந்த சுயராஜ்யத்தின் மூலம் ஏற்பட்டிருக்கிறதற்கு அவர்களுக்குக் கொண்டாட்டம் ஏற்படலாமே தவிர, மான முள்ள திராவிடன் இனி திண்டாட வேண்டித்தானே இருக்கப் போகிறது? ஆகஸ்ட் சுயராஜ்யம் அநீதிக்கு அடிப்படையானதே தவிர, நம் நாட்டு மக்களின் நேர்மையான உண்மைச் சுதந்திர வாழ்வுக்கு ஏற்றதல்ல.

இந்த இந்திய உபகண்டத்தின் மற்ற மாகாணங்களை விட நம் மாகாணமே எல்லா வளப்பத்திலும், அறிவிலும் முதன்மையானதென்பது உலகறிந்த சரித்திரச் சான்றாகயிருக்கும். **நமக்குள் இன ஒற்றுமையில்லாததாலேயே மற்ற மாகாணத்தவர்களுக்கு, குறிப்பாக வட நாட்டுக்காரர்களுக்கு நாம் தாசானு தாசனாய் இருந்து வருகிறோம்.**

இந்துஸ்தான்

சுயராஜ்ய

மாகாணங்களில் இனி கவர்னராக இருப்பவர்கள் சாதாரண கலெக்டர் களுக்குள்ள அதிகாரங்கள்கூட இன்றி, வடநாட்டுத் தாக்கீதுக்கு அடிபணிந்து இருக்க வேண்டுவதோடல்லாமல், வேறு ஏதாவது உண்டா என்று கேட்கிறேன். கவர்னர்களின் கதியே இவ்வாறென்றால், மந்திரிகளைப் பற்றிக் கூறவேண்டுவ தில்லை. 'அட்வைசரி' சர்க்காரிலாவது மந்திரிகளுக்குச் சிறிது அதிகாரம் இருந்தது. ஆகஸ்டு சுயராஜ்யத்தில் - பஞ்சாயத்து போர்ட்டு மெம்பர்களுக் கிருக்கும் அந்தஸ்தைவிடக் குறைவான தென்றே கூறலாம் - மாகாண மந்திரி களுக்குக் கொடுத்துள்ள அந்தஸ்து.

இந்த இலட்சணத்தில் கொண் டாட்டமாம்! காங்கிரஸ் ஆரியன்தான் கொண்டாடுகிறான் என்றால் காங்கிரஸ் திராவிடனுக்கு ரோஷம் இருக்க வேண்டாமா? ஏன், நமது தோழர்கள் அவினாசியோ, பக்தவத்சலமோ, சிவ சண்முகமோ, ஆகஸ்டு சுயராஜ்ய ஜனாதிபதியாக, பிரதமராக இருக்க இலாயக்கில்லையா? வடநாட்டான் தேசபக்திதான் அசல் தேசபக்தி; மற்றவர் களுடையது போலியா? இவ்விதப் பித்த லாட்டங்களுடையெல்லாம் தகர்த்தெறி யாமல் வெத்துவேட்டு சுயராஜ்யத்தில் எத்தனை நாளைக்கு மானத்துடன் வாழ முடியும்?

எனவே, தோழர்களே! வடநாட்டுப் பாசிச ஆட்சியை அறவே அழித்த, நம்

எதிர்காலத்தில் இந்துஸ்தானத்தில், குறிப்பாக நம் நாட்டில் 'நவகாளி'கள் தோன்றுவதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. நம்மை அவ்வளவு நாசப்படுத்தவே வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியம் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறது, சுயராஜ்யம் என்ற பேரால்.
(பெரியார்)

மாகாணத்துக்கு - திராவிட நாட்டுக்குப் பூரண சுதந்தரம் கொண்ட விடுதலையடைய வேண்டுமென்ற போராட்டம் எளிதில் கைகூடுமென்று நாம் நம்ப முடியவில்லை. காங்கிரசின் போக்கே குண்டாந்தடி ஆட்சியாக இருந்து வருகிறது. மக்களைத் துன்புறுத்துவதே அகிம்சா மூர்த்தியின் அருளைப் பெற்ற சீடர்களின் சுயராஜ்யத்தின் அடிப்படையாக இருந்து வருகிறது. தொழிலாளர்களைத் துன்புறுத்துவதே இன்றைய பட்டேலின் பாசிச வெறியாகக் காட்சியளிக்கிறது. நம் நாட்டை நாம் ஆள வேண்டும். மற்ற நாட்டினரின் பொதுவான விவகாரங்களில் நட்டிப் கொண்டு வாழ்வதே மானமுள்ள வாழ்வு என்றால், அதை எதிர்க்கும் துரோகிகளின் பட்டம், பதவிக்காக இனத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கும், வடநாட்டவர்களின் ஆதிக்கச் சுரண்டலுக்குத் துதிபாடும் நமது விபீஷணர்களின் போக்கு ஆகியவற்றிற்கிடையே நாம் போராட வேண்டியிருக்கிறது.

எதிர்காலத்தில் இந்துஸ்தானத்தில், குறிப்பாக நம் நாட்டில் 'நவகாளி'கள் தோன்றுவதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. நம்மை அவ்வளவு நாசப்படுத்தவே வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியம் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறது, சுயராஜ்யம் என்ற பேரால்.

ஆனால், ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். இவ்வளவு எதிர்ப்புகளையும் அநீதிகளையும் சகித்து வென்று, நம்

திராவிடத்தின் சுதந்தரத்தை நிலை நாட்டியே தீருவோம். எனவே, அதற்கேற்ப, இளைஞர்களே! திராவிட இனத்தவர்களான தொழிலாளர்களே! விவசாயிகளே! மாணவர்களே! அறிஞர்களே! உங்களைத் தயார் செய்து கொள்ளுங்கள். திராவிடத்திலும் 'நவகாளி'கள் தோன்றினால் அதற்கு நாம் அல்ல பொறுப்பு; இந்நாட்டு ஆரியர்கள் தாம் என்பதை எதிர்காலம் கூறும். அந்த நிலையிலிருந்து பழிச்சொல் ஏற்படா வண்ணம், இனியாவது, ஆரியம் வட நாட்டு ஆதிக்கத்துக்குத் தரகராயிருந்து நமது திராவிடத்திற்குத் துரோகம் செய்ய வேண்டாமென்று எச்சரிக்கை செய்கிறேன்.

நாட்டை ஆண்டதாக சரித்திரச் சான்றுகளில் தனது இனத்தைப் பற்றி இதுவரை பொறிக்கப்படும்படியான நிலையில்லாதிருந்து வரும் ஆரியம் - நாட்டைப்பிறர்க்குக் காட்டிக் கொடுக்கும் இனம் என்பதையாவது திராவிட நாடு பிரிவினை விஷயத்திலாகிலும், பிற்காலத்தில் எழுதும்படியான நிலையைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டாமென்று எச்சரிக்கை செய்கிறேன். இதனால் - திராவிடத்தால் ஆரியத்துக்குத்தான் முழுதும் அழிவு ஏற்படும் என்பதை ஆரியம் உணரட்டும்.

எனவே, காந்தியாரல்லர், அவர்தம் சீட்கோடிகளல்லர், அல்லது அந்தராத்மா அல்ல, யார் எதிர்த்தாலும், திராவிட நாட்டை அடைந்தே தீருவோம் நாம்! அதற்குப் பல தொல்லைகளைத் தாண்ட வேண்டியிருக்கும் - சலிப்படையாதீர்! மானமில்லாது வாழ்வது வாழ்வல்ல. திராவிடன் மானமுள்ளவன் என்பது சரித்திரச் சான்று. அதற்கேற்ப அவன் இனி எந்த நாட்டவனுக்கும், எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் அடிமையாயிரான் என்பது உறுதி.

(விடுதலை, 27.7.1947: ஈ, வெ.ரா. சிந்தனைகள், 684-686, முதல் பதிப்பு 1974)

டக்ளசின் முழுக்கம்

முறையான கல்வி பெறாத போதிலும் அமெரிக்கா முழுவதும் பயணித்துத் தன்னுடைய உரைவீச்சுகளால் அமெரிக்காவில் நிலவிவந்த அடிமை முறைக்கு எதிராக வலுவான குரல் எழுப்பியவர் ஃபிரெட்ரிக் டக்ளஸ் (Frederick Douglas).

கறுப்பின மக்கள் வரலாற்றில், அடிமை முறை ஒழிப்பில் ஃபிரெட்ரிக் டக்ளஸின் பங்களிப்பை அமெரிக்க அதிபர் டொனால்ட் ட்ரம்ப் சமீபத்தில் அங்கீகரித்தார்.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திடம் இருந்து 1776இல் அமெரிக்கா விடுதலை பெற்றது. அதன் பின்னர் ஜூலை 4ஆம் தேதி அமெரிக்காவின் சுதந்திரத் தினமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், கறுப்பின அமெரிக்கர்களுக்கு அது விடுதலை நாள் அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி 1852 ஜூலை 5ஆம் தேதியன்று, நியூயார்க் நகரத்தில் 'The Meaning of July Fourth for the Negro' என்ற தலைப்பில் அவர் ஆற்றிய உரை வெள்ளை அமெரிக்கர்களின் மன சாட்சியை உலுக்கியது. கறுப்பினத்தவரின் அடிமைத்தனை நொறுங்கி ஒரு புதிய அமெரிக்கா பிறக்க வழிகோலியது. அந்த உரையின் சுருக்கம் இதோ

எனது சக குடிமக்களே! எதற்காக என்னை இன்று பேசுவதற்காக அழைத்தீர்கள் என்ற கேள்வியை எழுப்பிக்கொள்வதற்கு என்னை அனுமதியுங்கள். உங்களுடைய தேச சுதந்திரத்துக்கும் எனக்கும் அல்லது நாள் பிரதிநிதிப்படுத்துபவர்களுக்கும் என்ன தொடர்பு இருக்கிறது? சுதந்திரப் பிரகடனத்தின் அங்கங்களாக இருக்கும் மகத்தான கொள்கைகளான அரசியல் விடுதலையும் இயற்கை நீதியும் எங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மகத்தான இந்த விடுதலை நாளின் நிழலில் கூட நாள் இல்லை. உங்களது உச்சபட்சமான சுதந்திரம் நமக்கிடையில் இருக்கும் கணக்கிட முடியாத தூரத்தைத்தான் காட்டுகிறது. உங்களுடைய தந்தைமார்களின் பரம்பரைச் சொத்தான நீதி, சுதந்திரம், வளம், விடுதலை ஆகியவற்றை நீங்களே பங்கு போட்டுக்

ஒரு அமெரிக்க அடிமைக்கு ஜூலை 4 என்பது என்ன? நான் சொல்கிறேன்: அநீதி, குரூரங்களுக்கு தான் தொடர் பலியாடு என்ற கொடுமையை நினைவுகூரும் நாள் இது. இத்தனை காலம் இழைக்கப்பட்ட கொடுரங்களையும் மெல்லிய முக்காடு போட்டு மூடி மறைக்கும் தினம். (பிரெட்ரிக் டக்ளஸ்)

கொள்கிறீர்கள். அது எங்களுடையதாகவே யில்லை. இந்த ஜூலை நான்கு உங்களுடையது, என்னுடையது அல்ல. நான் பேசிக் கொண்டிருப்பது அமெரிக்க அடிமைமுறையைப் பற்றித்தான் அன்பர்களே! இது அமெரிக்கா சுமந்துகொண்டிருக்கும் பாவமாகும்; அவமானமாகும். நான் சுற்றி வளைத்துப் பேசப் போவதில்லை.

வெர்ஜீனியா மாகாணத்தைச் சேர்ந்த கறுப்பின மக்கள் அறிந்தோ அறியாமலோ) இழைக்கக்கூடிய 72 விதமான குற்றங்களுக்கு இங்கே மரண தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. அதுவே வெள்ளைக்காரராக இருந்தால் இரண்டு விதமான குற்றங்களுக்குத்தான் அதே தண்டனை என்ற சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு அடிமைதான் ஒழுக்கம், அறிவு, பொறுப்புடன் செயல்பட வேண்டும் என்றுச் சொல்ல வருகிறீர்களா? தெற்கு மாகாணச் சட்டங்களில், அடிமைகளுக்குப் படிப்பு, எழுத்து கற்பிப்பவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அபராதங்களும் தண்டனைகளும் இதை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

உங்கள் தெருவில் உள்ள நாய்கள், வானில் பறக்கும் பறவைகள், மலைகளில் உள்ள கால்நடைகள், கடலில் உள்ள மீன்கள் ஆகியவை எப்போது விலங்குகளும் மனிதர்களுக்குச் சமமாக நடத்தப்படுவதாக உணரத் தொடங்குகின்றனவோ, அப்போதுதான் அடிமை என்பவனும் மனிதனாகவே இங்குக் கருதப்படுகிறான் என்று நாள் வாதிடுவேன்.

நாங்கள் நிலத்தை உழும்போது, பயிரிடும் போது, மகசூல் காணும்போது, இயந்திரங்

களைப் பயன்படுத்தி வீடு கட்டும்போது, கட்டிடங்களைக் கட்டியெழுப்பும்போது, கப்பல்களைத் தயாரிக்கும்போது, படிக்க, எழுத, மதிநுட்பமான வேலைகளைக் கற்றுக்கொண்டு குமாஸ்தாவாக, வியாபாரியாக, அலுவலகத்தில் உதவியாளராகச் செயல்படும் நிலையில், வழக்கறிஞர்கள், மருத்துவர்கள், அமைச்சர்கள், கவிஞர்கள், இதழாசிரியர்கள், பேச்சாளர்கள், ஆசிரியர்களாக எங்கள் மக்கள் உருவாகி வருவதைப் பார்த்த பிறகும் உங்களுக்கு நாங்கள் சம மனிதர்கள்தான் என்று நிரூபிக்க வேண்டுமா என்ன?

சுதந்திரமாக இருக்க மனிதனுக்கு உரிமை உள்ளது. தன்னுடைய உடலின் மீது அவனுக்கு உடைமை உள்ளது என்றெல்லாம் நான் வாதாட வேண்டுமென்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்களா? ஆனால், அவற்றை நீங்கள்தான் ஏற்கெனவே பிரகடனப்படுத்திவிட்டீர்களே! அடிமை முறை கொடுமையானது என்று நான் வாதாட வேண்டுமா என்ன? குடியரசு பெற்றவர்களுக்கா இந்தக் கேள்வி? அப்படி நான் விளக்க நேரிட்டால், அது என்னை நானே கேலி செய்வதாகிவிடும். உங்களையும் அவமானப் படுத்தும். அடிமைத்தளை தவறு என்று அறியாத மனிதன் இருக்க வாய்ப்பில்லை.

அப்படியிருக்க, மனிதர்களை மூர்க்கமாக நடத்துவதற்கோ, அவர்களுடைய சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதற்கோ, உழைப்புக்கான கூலியைத் தர மறுப்பதோ, அடித்துத் துன்புறுத்துவதோ, இரும்புச் சங்கிலியால் கை, கால்களைக் கட்டி இழுப்பதோ, பட்டினிபோட்டு அவர்களுடைய எஜமானருக்கும் முன்பாக மண்டியிட நிர்ப்பந்திப்பதோ தவறென்று நான் வாதாட வேண்டுமா என்ன? நான் அதைச் செய்யப்

போவதில்லை. அதைவிடவும் முக்கியமான பணிகளும் அதற்கும் அதிகமான தர்க்கத் திறனும் எனக்கு இருக்கிறது.

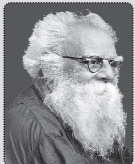
ஒரு அமெரிக்க அடிமைக்கு ஜூலை 4 என்பது என்ன? நான் சொல்கிறேன்: அநீதி, குரூரங்களுக்குதான் தொடர் பலியாடு என்ற கொடுமையை நினைவுகூரும் நாள் இது. இத்தனை காலம் இழைக்கப்பட்ட கொடூரங்களையும் மெல்லிய முக்காடு போட்டு மூடி மறைக்கும் தினம். (பிரெட்ரிக் டக்ளஸ்)

இத்தனை கறை படிந்துபோன நிலையை விவரித்தாலும் இந்தத் தேசத்தினால் நான் விரக்தி அடையவில்லை. அடிமைத்தளையை முறியடிக்கக்கூடிய சக்திகள் ஒன்றிணைந்தால் விடுதலை சாத்தியமே. ஆக, நான் எங்குத் தொடங்கினேனோ அங்கிருந்தே நம்பிக்கையோடு விடைபெறுகிறேன். அமெரிக்காவின் விடுதலைப் பிரகடனத்தில் இருந்தே எனக்கான நம்பிக்கை ஒளிக் கீற்றைக் கண்டெடுத்துக் கொள்கிறேன்.

1845-ல் 'Narrative of the Life of Frederick Douglass, an American Slave' என்ற தலைப்பில் தன்னுடைய முதல் சுயசரிதையை எழுதினார் டக்ளஸ். இதில் அமெரிக்காவின் அடிமைகளின் மாகாணமாக நிந்திக்கப்பட்ட மேரிலாண்டில் தான் அனுபவித்த கொடுமைகளைச் சித்தரித்தார். இந்தப் புத்தகம் உட்பட மொத்தம் 5 சுயசரிதைகளை அவர் எழுதி இருக்கிறார்.

பெண்களின் வாக்குரிமைக்கு உரிமைக் குரல் எழுப்பிய குடியரிமைப் போராளி அவர்.

டக்ளஸிடம் இருந்து உத்வேகம் பெற்றுத் தான் 1960களில் அமெரிக்காவில் சிவில் உரிமைகள் இயக்கம் பிறந்தது. ●

புரட்சிப் பெரியார் முழக்கம்

திராவிடர் விடுதலைக் கழக வார ஏடு

www.dvkperiyar.org

ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ.200

தொடர்புக்கு: ஆசிரியர், 29, பத்திரிகையாளர் குடியிருப்பு, திருவள்ளூர் நகர், திருவான்மியூர், சென்னை-41.

© 9841489896 - periyarmuzhakkam@gmail.com

வரலாற்றுப்
பதிவுகள்

வைகத்தைத் துளைத்தெடுத்த அண்ணாவின் அறிவாயுதம்

அண்ணாவின் பகுத்தறிவு -
பார்ப்பனிய எதிர்ப்பு
சிந்தனைகளின் தொகுப்பு இது.
ஆழமான கேள்விக் கணைகளால்
வைகத்தை அண்ணா எப்படி
துளைத்தெடுத்திருக்கிறார்
என்பதற்கு இந்த எழுத்துகளே
சாட்சியங்கள்.

இலட்சார்ச்சனை : நம் தேசத்திற்கு இதர தேசத்தவர்களால் ஆபத்துகள் ஏற்படுமோ என்கிற பீதி உண்டாகியிருக்கிறது. நம் தேசத்திலுள்ள எல்லாச் சேத்திரங்களையும், நம்மையும் எந்தவிதமான ஆபத்துகளும் வரவொட்டாமல் தடுத்துக் காப்பாற்றும் பொருட்டு, சிறீரங்க சேத்திரத்தில் சிறீரங்க நாதனுக்கு இலட்சார்ச்சனை, மாசி மாதம் 29 ஆம் தேதி ஆரம்பித்து, பங்குனி 2 ஆம் தேதி 15.3.1942 முடிவடையும்படி நடத்துவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது (இரண்டாம் உலகப் போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரம்) என்று அறிக்கை வெளிவந்தது. அதன்படி இலட்சார்ச்சனை நடக்கிறது. இந்த இலட்சார்ச்சனை மூலம் ரங்கநாதர் ஆலயத்து ஊழியர்களுக்கும், புரோகிதக் கூட்டத்துக்கும் இலாபம்தான்! ஆனால், நாட்டுக்கு என்ன இலாபம்? ஆபத்தைப் போக்க இதுவா வழி?

இராபர்ட் கிளைவ் வந்த காலத்திலே இலட்சார்ச்சனைகள், அபிஷேகங்கள், ஆராதனைகள் நடத்தினோமே கண்டதென்ன? கிளைவின் கல்லறை மீது இந்தியாவை வென்ற வீரன் என்று பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது! இந்தப் பிரிட்டிஷ் வல்லரசை இன்று ஜப்பான் சில இடங்களிலே தோற்கடித்தது. அர்ச்சனைகளின் பலனா? யாகம், யோகம் செய்தா? அவை ஆத்மார்த்தத் துறையின் பணிகள்; பரலோக யாத்திரைக்குப் பிறகு பலன் வேண்டிச் செய்யப்படும் பழைமைகள்!

...பொன்னும், பொருளும், நேரமும், நினைப்பும் போருக்குச் செலவிட வேண்டிய இந்தப் பயங்கரமான வேளையிலே வெண் பொங்கலும், சித்ரான்னமும் உண்ண, ஒரு சாக்குக்காக இலட்சார்ச்சனை செய்யுங்கள், ரங்கநாதர் இரட்சிப்பார் என்று புரோகிதக் கூட்டம் கூறி மக்களின் பணத்தையும், நேரத்தையும் பாழாக்குகிறதே, இதை என்னென்பது?

'திராவிட நாடு' 5.3.1942

இந்து இடலரிசம் : ..கேள் இதைப் பரதா! இந்திரன் முதலான தேவர்கள் நம் தமிழ் மக்களில் பெரும்பாலானவர்களிடம் தோழமையுடன் இருக்கக் கண்டேன். நம் தோழர்களின் ஆடையைக் கண்டீரோ, ஆயிரம் பொத்தல்,

கண்ணாயிரமுடைய இந்திரனின் கடாட்சம் அன்றோ அது! ஏழை மக்களின் வயிற்றிலே சதா மூண்டிருக்கும் பசித் தீயை என்னென்று கூறுவது? அது அக்னியின் அன்புப் பெருக்கன்றோ! பெரும்பாலான பஞ்சை மக்களின் உணவு, காற்று தானே பரதா! வாயுவின் வாஞ்சனை அல்லவோ அது! தரித்திரத்தில் புரளும் மக்களைக் கண்டிருப்பீர், வருணன் பிரத்தியட்சம் அல்லவோ அது! இதுபோல அந்த தேவாதிகள் காட்சி தருவதால்தான் நான் அந்தத் தேவாதிகளைக் குறை கூறாதீர் என்று உரைத்தேன் என்று முடித்தான் நக்கீரன்.

...பசிக்குதே பசிக்குதே என்று உரைத்தால், செய்த பாபத்தைக் காரணம் காட்டுவார்...

...வினை, எழுத்து விதி, சோதனை இவை தூளாயின தெரியுமோ? சம்மட்டியும், அரிவாளும், ஆளும் ரஷ்ய நாட்டிலே, அன்று எழுதியதை இலெனின் அழித்து எழுதிக் காட்டினார். அவதியுற்றோரை வாழச் செய்தார், அருள்மொழியாலல்ல, தேவாலயம் சுற்றியல்ல, தம் தீரத்தால், வீரத்தால் நெஞ்சு உறுதியால்!

பாதிக்குதே பசி என்று உரைப் போரும் அது உன் பாபம் என்று பதிலுரைப்போரும் அங்கு இல்லை! மத ஓடத்தில் ஏறிய மாந்தரே பலி பீடத்தில் சாய்ந்தீரே? ஆம்! வைதிகப் பீடத்திற்கு நீங்கள் இங்குப் பலியானீர்கள்! வாழ்வெனும் கடலைக் கடக்க மதமெனும் ஓடம் ஏறினீர்! பார்ப்பனியம் எனும் சண்ட மாருதம் அந்த ஓடத்தை வைதிகம் எனும் பாறை மீது மோதச் செய்து, இந்தப் பலி பீடத்தில் சாய்ந்தீர். அந்த இரத்தம் தோய்ந்த பலி பீடத்தை மனக்கண் படைத்தோர் காண முடியும்!

அந்தப் பலி பீடத்திலே சாய்ந்தவரின் தொகை கணக்கில் அடங்காது.

'திராவிட நாடு', 29.3.1942

சங்கராச்சாரி பதவித் தற்கொலை:

ஈட்டிய பொருளில் வாழ்க்கைக்குத் தேவையானது போக மீதியைச் சொத்தாகவும், சுகபோகக் கருவியாகவும் மாற்றாமல், ஏழைகள் உய்யச் செலவிட வேண்டும் என்ற உருக்கமான இந்த உபதேசம், துறவு நிலை பூண்டு உள்ளவரால், இல்லறவாசிகளுக்கு எடுத்து

ஓதப்படுகிறது. மிகச் சரி! ஆனால், சுவாமிகளின் நிலைமை என்ன? அவர் வாழ்க்கை இருக்கும் விதம் எப்படி? மேனி வாடாது, பாடுபடாது, பல்லக்குத் தூக்கிகள் வேகமாகச் செல்ல வில்லையே, பக்த கோடிகள், மேலும் மேலும் பணம் தரவில்லையே, சூடிய பூ வாடிற்றே, பட்டாடையின் பளபளப்பு மங்குகிறதே, மணியின் மெருகு குலைகிறதே, பஞ்சணையில் மல்லிகையின் காம்பு உறுத்துகிறதே என்ற கவலைகள் தவிர, வேறு கவலையற்றுப் பாதத்தைப் பலர் தடவிக் கண்களில் ஒற்றிக் கொள்ள பகவானின் பிரதிநிதி நான் என்று கூறிக்கொண்டுகரி,பரி,காவலருடன் காடு உலவி வரும் ராஜபோகமன்றோ சங்கராச்சாரி யாருடையது! முதல் இல்லா வியாபாரம்! சோகமில்லா வாழ்வு! உழைப்பு கிடையாது! உல்லாசத்திற்குக் குறைவு கிடையாது! இங்ஙனம் இவர் வாழ்ந்து கொண்டு மிராசதார், வியாபாரி, மற்றவர் ஆகியோருக்குக் கீதை உபதேசம் புரிவது, ஏதேனும் பொருளுடையதாகுமா? கன்னக்கோலன் - கள்வன் கேடு பற்றியும், காமவண்ணத்தான் ஒழுக்க போதனையும், கசடன் கற்றதனால் ஆன பயனையும் எடுத்துக் கூறுவது எள்ளி நகையாடக் கூடியதன்றோ!

சாமரம் வீச, சல்லாபிக்க, சோபித வாழ்வுக்குச் சொத்து தர, பரிவாரம் பெற்றுள்ள சங்கராச்சாரியார் வாழ்க்கைக்கு நியாயமான செலவு போக, மீதியை ஏழைக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார். இந்த ஏட்டுச் சுரைக்காயை எவரே போற்றுவார்! யாரை ஏய்த்துவிட முடியுமென்று இவர் கனவு காண்கிறார் என்று கேட்கிறோம்.

இல்லறவாசிகள் நியாயமான செலவு போக, மீந்த பணத்தை (விஷம்) நஞ்சு எனக் கருதவேண்டும் என்கிறார் வேத விற்பன்னர். வெகு நன்கு. நாம் இல்லறவாசிகள் இன்ன இன்னவற்றையே நியாயமான செலவாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிடத் தயார்! விஷம் அவர்களிடம் கூடாது என்று விளம்பத் தயார்!

ஆனால், சுவாமிகள்! தங்கள் விஷயம் என்ன? தங்களுக்கு உலகமே மாயை என்ற தத்துவ ஆசிரியருக்கு, துறவிக்கு மடம் ஏன்? சொத்து சுகம் எதுக்கு? பணம் பரிவாரம் ஆகுமா?

விஷமென்று எந்தப் பணத்தைக் குறிப்பிடுகிறீரோ அதனைத் தாங்கள் பருகியபடி தானே இருக்கிறீர்! மற்றவர்களாவது ஓரளவுக்கேனும் உழைத்து தமது திறமையைக் காட்டிப் பொருள் ஈட்டுகின்றனர். தாங்கள் உழைப்பது உண்டா? உடலில் உழைப்பு தரும் ஓய்ச்சல் என்ற அனுபவம் தங்களுக்குத் தெரியுமா? உழைத்துப் பயனில்லை என்ற நிலையில் உண்டாகும் சலிப்பு என்ற அனுபவம் தங்களுக்கு உண்டா? பசியை நீர் அறிவீரா? பஞ்சத்தில் அடிபட்டது உண்டா? இல்லையே! உழைக்காமல், ஊரார் உழைப்பில் உபாதானம் பெறுகிறீர். தங்கள் வாழ்க்கையின் வசீகரம் தங்கள் திறமையால் கிடைத்ததும் இல்லை! பிறரின் மடத்தனத்தால் தங்களுக்குக் கிடைப்பது, இத்தகைய வாழ்விலே இருப்பது நியாயமா? பிறருக்கு நீதி புகட்டும் பெரியோய், உமது வாழ்க்கையின் நியாயம் யாது என்று உரைக்க முடியுமா? என்று சங்கராச்சாரியாரை நாம் அறைகூவி அழைத்துக் கேட்கிறோம். அவரோ, அவரது அதிகாரம் பெற்ற வேறு யாரேனுமோ விடை கூறட்டும்; கேட்போம். வாழ்க்கைக்கு நியாயமான செலவு போக மிகுவதை ஏழைகளுக்குத் தரவேண்டும் என்று இவர் மொழிகிறார். இவர் துறவியினுடைய நியாயமான செலவு போக, மேலும் பணம் குவிப்பானேன்! இவரது இன்றைய வாழ்க்கை நியாயமான செலவினங்கள் கொண்டதுதானா?

மற்றொன்று கூறுகிறார்: ஆஸ்திகமும், அறியாமையும் ஒன்றே என்று கூறுவது போன்றுள்ளது அஃது. யுத்தம் முடியும் வரையிலாவது (இரண்டாவது உலகப் போர்) பகவான் நாமாக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்கிறார்.

இதிலிருந்து இரண்டு எண்ணங்கள் எழும். ஒன்று இதுவரை பகவானைத் தொழவில்லை என்பது. மற்றொன்று இடருற்ற போது ஈசனைத் தொழுதால் போதும் என்பது. இரண்டும் எத்துணை மடமையின் சிகரம் என்பதை நாம் விவரிக்கத் தேவையில்லை. மக்கள் இன்றுவரை பகவானை மட்டுமல்ல, அவரது பிரதிநிதி என்றுரைக்கும் பரபிரம்ம சொருபிகளையும் தொழுது வந்தனர். வருகின்றனர். கண்ட பலன் என்ன? இதோ குண்டு வீச்சு! கடலில் கொந்தளிப்பு! உள்ளத்திலே பதைபதைப்பு!

இதுவரை தொழாதவர் போலவும், இன்றேனும் தொழுது பாருங்கள் என்று கெஞ்சும் முறையிலும் சங்கராச்சாரியார் பேசுவதன் சூதை என்னவென்பது? சண்டை நேரத்திலே மக்கள் உயிரையும், உடைமைகளையும், ஊரையும், உற்றாரையும் காப்பாற்றும் வேலையில் இருந்து விட்டுக் கோயில் பெருச்சாளிக்குக் கொழுப் பேற்றும் வேலையைச் செய்ய மறந்துவிட்டால், ஆரிய இனம் இளைக்குமே என்றெண்ணி போர் முடியுமட்டேனும் ஆண்டவனைத் தொழுவீராக என்று கூறினார்.

இத்தகைய பேச்சு பாமரரை மேலும் மடத்தனத்தில் ஆழ்த்தும் சூது என்று நாம் கூறுகிறோம். இவரது உபதேசத்தின்படி முதலிலே இவர் தமது சொத்து, சுகத்தைத் துறந்து, பாடுபட்டு உழைத்து, பசித்தால் புசித்து, வியர்த்தால் குளித்து வாழும் வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளட்டும். பார்ப்போம். சங்கராச்சாரியார் என்ற பதவியைத் துறக்கத் தயாரா? என்று கேட்கிறோம். உண்டா பதில்? ஊரார் கேட்பாரா? சங்கராச்சாரி பதவித் தற்கொலை!

'திராவிட நாடு' 19.4.1942

இந்து மதமும், தமிழரும் : மலடிமைந்தன், முயல் கொம்பை ஏணியாக அமைத்து வான்வெளியிலுள்ள மலரைப் பறித்து வந்தான் என்று ஒருவன் கூறும் கதையைப் போல, தொடக்கமோ, முடிவோ அற்ற ஒரு முழு முதல்பொருளை மத நூல்கள் கூறும் வழியே சென்று அப்பெரும் பொருள் அளிக்கும் இன்பத்தைப் பெறலாம் என்று கூறுவது போன்ற அறியாமை பிறிதொன்று இல்லை. மலடிமைந்தன் போன்றது கடவுள்; முயல்கொம்பு போன்றது மத நூல்கள் கூறும் நெறி; வான் மலர் போன்றது கடவுள் அளிக்கும் பேரின்பம். இதுகாறும் கூறியவை கடவுளைப் பற்றிய சுருக்கமான விளக்கமாகும். இதிலும் தெளிவடைய மாட்டார்க்கு விரும்பினால், பின்னும் தெளிவாக விளக்கப்படும்.

'திராவிட நாடு' - (17.5.1942)

சோதிடப் பரீட்சை : தியாகராசனும், வேணுவும் பச்சையப்பன் கல்லூரிச் சிநேகிதர்கள். வெகு நாள் பழக்கம் இல்லா விட்டாலும் இருவரும் மிகுந்த நட்புக் கொண்

டிருந்தனர். வகுப்பில் இருவரும் சேர்ந்து வாசித்து வந்தனர். அதிகம் வளர்த்து வானேன்? இருவரும் மனமொத்த நண்பர்களாய் இருந்தார்கள்.

ஆனால், ஒரு விஷயத்தில் மாத்திரம் தியாகுவிற்கும், வேணுவுக்கும் அபிப்ராய பேத மிருந்தது. நாரதபுரம் நவீன சோதிட சாத்திரிகள் பேரில் வேணு அபாரமான அபிமானம் கொண்டிருந்தான். ஆனால், சோதிடத்தின் மேல் நம்பிக்கையற்றிருந்த தியாகுவுக்கு வேணுவின் வார்த்தைகள் வேப்பங்காய்களாய் இருந்தன. அடிக்கடி இருவருக்குள் தர்க்கம் நடக்கும்.

வார்த்தைகள் வலுத்தால் சண்டையில் முடியும் என்றறிந்த தியாகராசன் இறுதியில் சோதிட சாத்திரியாரையே பரீட்சிக்க நினைத்தான். அன்றைய தினசரியில் கண்ட விளம்பரம் அவன் கண்ணைப் பறித்தது.

நாரதபுரம்
நவீன சோதிட சாத்திரியார்
எதிர்காலக் கேள்வி நான்கிற்கு அணா எட்டு.

எழுதும் நேரத்தையாவது எந்தப் பூவின் பெயரையாவது குறிக்கவும்

இதைக் கண்ட தியாகு எடுத்தான் காகிதத்தை; எழுதினான் பின்வருமாறு;

அய்யா, கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குத் தயவு செய்து விடைகளைத் தெரிவிக்கவும்.

1. என் தாயார் உடம்பு சீக்கிரம் குணமாகுமா?
2. என் நண்பர் வேணுவுக்கும், அவர் மனைவிக்கும் எப்பொழுது ஒற்றுமை ஏற்படும்?
3. அவருக்குப் பிறக்கப் போகும் குழந்தை ஆணா? பெண்ணா?

புஷ்பம் - கனகாம்பரம்

தங்களன்புள்ள,

தியாகராசன்

இதை உடனே தபாலில் சேர்த்து விட்டான். அவசரத்தில் ஸ்டாம்பு (அஞ்சல் தலை) ஒட்ட மறந்து விட்டதால், சாத்திரியார் இரண்டணா அதிகம் கொடுக்க வேண்டியது

ஆயிற்று. தியாகு தன் நண்பன் விலாசத்தையே எழுதியிருந்தான்.

ஒரு வாரம் கழிந்தது. வேணுவுக்கு சாத்திரியாரிடமிருந்து வந்த கடிதத்தில் கண்டிருந்த தாவது:

உங்கள் தாயாரின் உடம்பு இன்னும் ஒரு வாரத்தில் குணமாகும். தங்கள் நண்பருக்கு ஆண் குழந்தை பிறக்கும். அது பிறந்தவுடன் அவர் குடும்பத்தில் அமைதி ஏற்படும்.

வேணு ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தான். அருகிலிருந்து தியாகு வயிறு வெடிக்கச் சிரிக்காமல் இருக்க முடியுமா? தியாகுவின் தாயார் இறந்து அனேக வருடங்களாயின. வேணுவின் துரதிர்ஷ்டமோ, சாஸ்திரியாரின் துரதிர்ஷ்டமோ வேணுவுக்கு இன்னும் விவாகம் ஆகவில்லை!

திராவிட நாடு 5.7.1942

கனிமண்ணும் கையுமாக: “வீரர் வாளும்கையுமாக இருந்து நாட்டையும், வீட்டையும், மானத்தையும் காப்பாற்றுகின்றனர்.”

“தர்ப்பையும் கையுமாக இருந்துகொண்டு வஞ்சகர்கள் மன உறுதியற்றவர்களை மயக்கியும், மிரட்டியும், அடக்கி வருகின்றனர்.”

“பேனாவும் கையுமாக நீ இருக்கிறாய் பரதா! பயன் என்ன?” என்று வீரன் சலித்துக் கொண்டு கேட்டான்.

“திடீரென்று உனக்கு ஏனப்பா, கைகளின் நிலை பற்றிய ஆராய்ச்சியிலே ஆர்வம் பிறந்து விட்டது?” என்று வீரனை நான் கேட்டேன்.

“கை செய்யும் வேலை கருத்தைக் காட்டுவதுதான்” என்றான் வீரன்.

“உண்மைதான்! கருத்து இருக்கும் விதத்திற்கு ஏற்றபடிதான் கையின் நிலையும் இருக்கும். ஆனால், இன்று என்ன விசேஷம்? இந்த ஆராய்ச்சியிலே இறங்கிவிட்டாய்?” என்று மேலும் கேட்டேன்.

“அந்தக் கரங்கள், விமான விசையைப் பிடித்துச் செலுத்துகின்றன; டாங்கிகளை ஒட்டுகின்றன; பீரங்கிகளைப் பேச வைக்கின்றன. துப்பாக்கியைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளன; எதிரியின் பிடரியிலே பாய்கின்றன; சுதந்திரக் கொடியைத் தாங்குகின்றன; ஆராய்ச்சி வாளைப்

பிடிக்கின்றன; அறிவுச் சுடரை ஏந்தி உள்ளன; ஆர்ப்பாட்டக்காரரை அடக்குகின்றன; அரசுகள் நடத்துகின்றன; அந்தக் கரங்களே கரங்கள், மற்றவை மரங்கள்!” என்றான் வீரன் ஆர்வத்தோடு.

“வெளிநாட்டவரின் கரங்களைப் புகழ்வதே உன் வேலையா வீரா? நம்நாட்டுக் கரங்கள் இலேசா?” என்றேன் நான்.

“கூப்பிய கரம்! தலையிலே மோதும் கரம்! வயிற்றைப் பிசையும் கரம்!” என்று வருணித்தான் வீரன் வெறுப்புக் கலந்த குரலுடன்.

“அதற்கு என்ன செய்யலாம்?” என்று நான் கூறினேன். வீரன் திருப்தி அடையவில்லை.

“பரதா! கப்பல் ஓட்டும் கரம், கோட்டை எதிரே நின்று கொடி தாங்கும் கரம்; பாட்டு மொழி ஏட்டைத் தாங்கும் கரம் இல்லை என்பதற்கு, வெளிநாட்டான் மீது மட்டும் பழி சுமத்தினால் போதாது. களிமண்ணும் கையுமாக நம்மவரை இருக்குமாறு அவனா சட்டம் இயற்றி இருக்கிறான்? வெட்டி வேலைக்குக் கரங்களைப் பயன்படுத்தும்படி வெள்ளையனா பணித்தான்? வீணருக்கு உழைக்கும்படி அவனா ஏவுகிறான்?” என்று வீரன் கேட்க,

“எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே. களி மண்ணும் கையுமாக நாம் ஏன் இருக்கிறோம்?” என்று நான் வீரனைக் கேட்டேன்.

“கைவண்ணம் காணத்தானே போகிறாய்! திங்கட்கிழமை நமது தீராதி தீரர்களின் வேலை என்னவாக இருக்கும் தெரியுமோ! களி மண்ணும் கையுமாக இருப்பார், வினாயக சதுர்த்தி அப்பா - அன்று வீட்டுக்கு வீடு களிமண்ணும் கையுமாக இருப்பார். யானை முகத்தானை, மத்தள வயிற்றானை, மகேஸ்வரன் மைந்தனை ஈரக்களி மண்ணால் செய்து என் உருண்டையும், அப்பமும், கொழுக்கட்டையும், அவல், பொரியும் படைத்து குட்டிக் கொண்டு தோப்புக் கரணம் போட்டு விநாயக சதுர்த்தி பூஜை செய்வார்” என்று வீரன் விளக்கிய பிறகே,

“அட்டே! அதையா சொன்னாய்? வேடிக்கைதான்! களிமண்ணும், கையுமாகத்தான் இருப்பார்” என்று கூறிக்கொண்டே நான் சிரித்தேன்.

“கையில் மட்டுமல்ல களிமண்! மண்டை

யிலும் அதுவேதான்” என்றான் நண்பன் கோபத்தோடு.

“திட்டாதே! தேவ நிந்தனை செய்யாதே! ஏதோ பழைய வழக்கம் நடக்கிறது” என்று நான் அடக்கினேன். அவனா அடங்குபவன்?

“வினாயகருடைய உருவத்தைக் கவனி! மனித உடல், யானை முகம், மத்தள வயிறு, ஒற்றைத் தந்தம் - நமது கடவுளின் உருவம் இதுவென்று கூறிப்பார்! நாகரிக மக்களிடம். வயிறு குலுங்க நகைப்பார். அவருக்கு வாகனம் பெருச்சாளி! இது கேட்டால் எவன்தான் இந்த மக்கள் தன்னாட்சிக்கு இலாயக்குள்ளவரென்று கூறத் துணிவான்? உலக மக்களின் பிரதிநிதிகள் கூட்டம் ஒன்று நடந்தால் அதற்கு உச்சியில் குடுமியுடையோனும், கழுத்திலே மண்டையோட்டு மாலையுடையோனும், காட்டெருமை முகத்தோனுமாகப் பலர் சென்றால், மற்ற நாகரிக உருவங்கள் நகைக்காவா? நீயே கூறு சுந்தரிகள் பலர் சொகுசாக ஆடிப்பாடும் வேளையிலே மந்தி முகவதி வந்தால் கைகொட்டிச் சிரிக்க மாட்டார்களா? உண்மையிலே கூறு. ஏசுவின் உருவம் எத்தகைய கருணைபொழியுங் கண்களைக் காட்டக் காண்கிறோம். புத்தர் உருவின் முகப்பொலிவையும், சாந்தியையும் நோக்கு. பக்கத்தில் பெருச்சாளி வாகனனின் உருவத்தை நிறுத்திப்பார்! கடவுளின் காட்சி எனும் கூத்திலே கணபதி ஒரு விதூஷகரராகவே பாவிக்கப்படுவார்” என்று வீரன் உரைத்தான்.

இவையும் இவை போன்றவையும் வெறும் ஆரிய மதச்சேறு! தமிழர்கள் இந்த உளைச் சேற்றிலே உழலுமட்டும், முன்னேற்றம் ஏது? வாழ்வு ஏது? களிமண்ணும் கையுமாக இருக்கும் தோழர்களே, கசடர் புனைந்துரைகளைக் கடவுள் கதையென்று நம்பி ஏமாளிகளாக இருக்கும்பட்டும், அறிவு உலகில் நம் நாட்டுக்குக் கோமாளிப் பட்டமே சூட்டப்படும். இவற்றை விட்டுவிடும் நாளே, சுயமரியாதை பிறக்கும் வேளையே, மக்களின் விடுதலை நாள்! அந்த நாள் என்று வரும் என்ற ஏக்கமே எனக்குப் பிறந்தது. வீரனின் பேச்சுக்கேட்டு, இதனைத் தான் உங்கட்கும் உரைத்தேன்/ உள்ளத்தில் கோபமின்றி. யோசித்துணர்சு!

‘திராவிட நாடு’, 12.9.1942

அடுத்த வீட்டு அகிலாண்டம் :

அடுத்த வீட்டு அகிலாண்டம் கட்டிக் கொண்ட தாலி, எட்டாம் மாதம் அறுக்கப்பட்டது. அவளை மணந்த வருக்கு இருமல் நோய் என்று ஊராருக்குத் தெரியும். ஆசாமி மெத்த இளைத்து, மேனி கருத்துத் தள்ளாடி நடந்து, தடி தூக்கி நின்றான் என்பது கண்ணால் கண்ட காட்சி. ஆனால் சாதகம் பார்த்த அய்யர், ஜாம் ஜாமென முடிக்கலாம் முகூர்த்தத்தை. ஜாதகப் பொருத்தம் பேஷாக இருக்கு. பெயர் ராசிக்கும் பார்த்தேன், பூ வைத்தும் கேட்டேன்! என்று கூறினார்.

கலியாணம் முடிந்தது. களிப்புக் கொஞ்சம் ஆடிற்று, அதனால் களைத்தார், நோயாளி மாப்பிள்ளை! சனிக் குற்றம் என்றார் அய்யர், விளக்கேற்றிப் பார்த்தார்கள். வீண் சிரமமே கண்ட பலன்! விண்ணுலகம் சென்றார் வயோதிகர். விம்மி விம்மி அழுகிறாள் விதவை.

இதைக் கண்டீர்கள் கண்ணால்? எத்தனையோ பொருத்தம் பார்த்தாரே சோதிடர், எல்லாம் என்னாயிற்று என்று கருத்துக்குச் சிறிது வேலை கொடுத்தீர்களா? இல்லை! வீட்டிலே மகனுக்கோ, மகளுக்கோ திருமணம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் பிறந்ததும் சோதிடரை நாடுகிறீர்கள். அவர் வந்ததும் கண்ணால் கண்டு பேசுகிறீர்கள் முன்பு பார்த்தது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டீர்களா? கண்ணால் கண்டீர்கள். கருத்திலே தெளிவு கொண்டால்தானே கேட்பீர்கள், அதுதானே இல்லை. அய்யோ தோழரே!

அய்யர் பார்த்த சோதிடம் அவருக்குத் தட்சணை தந்ததேயன்றி, சோதிடம் கேட்பவருக்குப் பலன் தரவில்லையே என்று யோசிக்கிறீர்களா? இல்லையே! வழியிலே குடியிருப்பது தெரிந்தும், அவ்வழி நடப்பவர் விழியற்றவர் என்று உரைப்பர். உங்களின் கருத்து குருடானதைக் கூறினாலோ கடுங்கோபம் கொள்கிறீர்; தெரிந்தும் தெளிவு கொள்ள மறுக்கிறீர்!

‘திராவிட நாடு’ 10.1.1943
(டாக்டர் அண்ணா பரிமளம் தொகுத்த ‘அண்ணாவிள் பகுத்தறிவுக் களஞ்சியம்’ நூலிலிருந்து)
(சிறந்தனைகள் தொடரும்)

அந்த வசந்தம்

அண்ணா

அண்ணா முதலமைச்சரான பிறகு ‘விடுதலை’ வெளியிட்ட பெரியார் 80ஆவது பிறந்த நாள் மலருக்காக அண்ணா எழுதிய கட்டுரை இது. கட்டுரைக்கு ‘அந்த வசந்தம்’ என்று அண்ணாவே தலைப்பிட்டார். பெரியாரின் வரலாற்றுச் சாதனைகளை கூர்மையாகப் படம் பிடிக்கும் கட்டுரை.

எனக்கென்று ஒரு வசந்தகாலம் இருந்தது. நீண்ட நாள்களுக்குப் பிறகு - ஆண்டு பலவற்றுக்குப் பிறகு - அந்த வசந்த காலத்தை நினைவிலே கொண்டு இன்றையக் கவலைமிக்க நாள்களிலே எழ முடியாத புன்னகையைத் தருவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பெரியாருக்கு அந்த வசந்த காலமும் தெரியும்; இன்று நான் பொறுப் பேற்றுக் கொண்டிருப்பதால் எழுந்துள்ள கவலையும் நன்கு புரியும்.

வசந்த காலம் என்றேனே, அந்த நாள்களில் நான் கல்லூரியிலிருந்து வெளியேறி, அவருடன் காடுமேடு பல சுற்றி வந்த நிலை. அந்தக் காடு மேடுகளில் நான் அவருடன் தொண்டாற்றிய போது, வண்ண வண்ணப் பூக்கள் குலுங்கி மகிழ்வளித்ததைக் கண்டேன்; நறுமணம் எங்கும் பரவிடக் கண்டேன்.

அப்போது, கலவரம் எழாமல் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தை ஒழுங்காக நடத்தி முடித்திட முடிந்தால் போதும், பெரிய வெற்றி என்றே பெருமிதம் தோன்றும். புறப்படு முன்னர், தலைபோகும் - தாடிபோகும் தடி போகும் உயிர்போகும் என்ற மிரட்டல் கடிதங்களைப் படித்திட வேண்டிய நிலை.

அண்ணாதுரை! இதைப் பார்த்தாயா! என்று ஒரு கடிதத்தை வீசுவார். ஆமாமய்யா! என்று ஒரு கடிதத்தைத் தருவேன். வருகிறாயா? என்று என்னைக் கேட்க மாட்டார் - வருவேன் என்பது அவருக்கு நன்கு தெரியுமாதலால். செல்வோம்; பெரியாரின் பேருரை நிகழ்த்தப் படும். வந்தவர்களில், உருட்டல், மிரட்டல் கடிதம் எழுதியவர் இருந்திருப்பின் அடுத்த கூட்டத்திற்கு அவர் அய்யாவிடாக மாலை வாங்கிக் கொண்டுதான் வருவார்! அத்தகைய தெளிவும் வாதத்திறமையும் பேச்சில் கிடைக்கும். அத்தகைய தெளிவுரை பெற்றுப் பெற்று, தமிழரில் பலர், பலப்பலர் திருந்தினர் என்பது மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலேயே ஒரு புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டிருக்கிறது.

ஒருவர் புறப்பட்டு ஓயாது உழைத்து, உள்ளத்தைத் திறந்து பேசி, எதற்கும் அஞ்சாது பணியாற்றி ஒரு பெரிய சமூகத்தை விழிப்பும், எழுச்சியும் கொள்ளச் செய்வதில் வெற்றி பெற்ற வரலாறு இங்கன்றி வேறெங்கும் இருந்ததில்லை.

அந்த வரலாறு தொடங்கப்பட்ட போது நான் சிறுவன். அந்த வரலாற்றிலே புகழேடுகள் புதிதுபுதிதாக இணைக்கப்பட்ட நாள்களிலே ஒரு பகுதியில் நான் அவருடன் சேர்ந்து பணியாற்றியிருக்கிறேன்.

அந்த வரலாறு தொடங்கப்பட்டபோது நான் சிறுவன். அந்த வரலாற்றிலே புகழேடுகள் புதிதுபுதிதாக இணைக்கப்பட்ட நாள்களிலே ஒரு பகுதியில் நான் அவருடன் சேர்ந்து பணியாற்றியிருக்கிறேன். அந்த நாள்களைத்தான் என் வசந்தம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பெரியாருடன் இணைந்து பணியாற்றியவர், பற்பலர். அவருடன் மற்ற பலரைவிட இடைவிடாது இருந்திருக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தவன் நான். அந்த நாள்கள் எனக்கு மிகவும் இனிமையான நாள்கள்; இன்றும் நினைவிலே கொண்டு வரும்போது இனிமை பெறுகின்றேன்.

எத்தனை எத்தனையோ கருத்துகளை உரையாடலின் மூலம் தந்திருக்கிறார். எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும் என்பதை நான் சுற்றுணரும் வாய்ப்பும் தந்தார். பொதுத் தொண்டாற்றுவதில் ஓர் ஆர்வமும், அகமகிழ்வும், மனநிறைவும் பெற்றிடச் செய்தார்.

கோபத்துடன் அவர் பலரிடம் பேசிடக் கண்டிருக்கிறேன்; கடிந்துரைக்கக் கேட்டிருக்கிறேன்; உன்னை எனக்குத் தெரியும் போ! என்று உரத்த குரலில் கூறியதைக் கேட்டிருக்கிறேன்; ஒருநாள் கூட அவர் என்னிடம் அவ்விதம் நடந்து கொண்டதில்லை. எப்போதும் ஒரு கனிவு, எனக்கென்று தனியாக வைத்திருப்பார். என்னைத் தனது குடும்பத்தில் பிறவாப் பிள்ளை எனக் கொண்டிருந்தார்.

நான் கண்டதும் கொண்டதும் அந்த ஒரே தலைவரைத்தான்.

இப்போது நான் உள்ள வயதில் அவர் இருந்தார். நான் அவருடன் இணைந்தபோது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு.

பெரியாருடைய பெரும் பணியை,
நான் ஒரு தனி மனிதனின் வரலாறு
என்றல்ல; ஒரு சகாப்தம் ஒரு கால
கட்டம், - ஒரு திருப்பம் என்று
கூறுவது வாடிக்கை.

அதற்குமுன் முப்பது ஆண்டுகள் அவர்
பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்.

இந்த ஆண்டுகள் தமிழரின் வரலாற்றிலே
மிக முக்கியமான ஆண்டுகள். திடுக்கிட
வைக்கிறாரே! திகைப்பாக இருக்கிறதே!
எரிச்சலூட்டுகிறாரே! ஏதேதோ சொல்கிறாரே!
என்று கூறியும், விட்டுவைக்கக் கூடாது!
ஒழித்துக் கட்டியாக வேண்டும்! நானே தீர்த்துக்
கட்டுகிறேன்! என்று மிரட்டியும் தமிழகத்
துள்ளாரில் பலர் பேசினர்; ஏசினர்; பகைத்தனர்;
எதிர்த்தனர்; ஏளனம் செய்தனர்; மறுப்பு
உரைத்தனர். ஆனால், அவர் பேச்சைக் கேட்ட
வண்ணம் இருந்தனர். மூலையில் நின்றாகிலும்,
மறைந்திருந்தாகிலும்! அந்தப் பேச்சு அயம்பது
ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடந்தபடி இருந்தது.
எதிர்த்தவர்கள், ஏளனம் புரிந்தவர்கள், ஏனோ
தானோ என்று இருந்தவர்கள் தத்தமது நிலை
தன்னாலே மாறிடக் கண்டனர்; கொதித்தவர்கள்
அடங்கினர்; மிரட்டினோர் பணிந்தனர்;
அலட்சியம் செய்தோர் அக்கறை காட்டினர்!

அவருடைய பேச்சோ - அது தங்குதடை
யின்றி வேகம் குறையாமல் பாய்ந்தோடி வந்தது.
மலைகளைத் துளைத்துக் கொண்டு, கற்களை
உருட்டிக் கொண்டு, காடுகளைக் கழனிவளம்
பெறச் செய்துகொண்டு ஓசை நயத்துடன் -
ஓய்யார நடையுடன்! அங்கே பேசுகிறார், இங்கே
பேசுகிறார், அதைக் குறித்துப் பேசுகிறார், இது
குறித்துப் பேசுகிறார். என்று தமிழகம் இந்த
அயம்பது ஆண்டுகளாகக் கூறி வருகிறது.

மனதிற்பட்டதை எடுத்துச் சொல்வேன் -
எது நேரிடினும் - என்ற உரிமைப்போர்
அவருடைய வாழ்வு முழுவதும், அதிலே
அவர்கண்ட வெற்றி மிகப் பெரியது. அந்த
வெற்றியின் விளைவு அவருக்கு மட்டும்
கிடைத்திடவில்லை; இன்று அனைவரும்
பெற்றுள்ளனர் அந்த வெற்றியின் விளைவுகளை.

இந்தத் தமிழகத்தில் தூய்மையுடன் மனத்திற்குச்
சரியெனப்பட்டதை எவரும் எடுத்துரைக்கலாம்
என்ற நிலை உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அறிவுப் புரட்சியின் முதல்கட்ட வெற்றி
இது! இதற்கு முழுக்க முழுக்கப் பொறுப்பாளர்
பெரியார்! இந்த வெற்றி கிடைத்திட அவர்
ஆற்றிய தொண்டின் அளவு, மிகப் பெரியது.

தமிழகத்தில் இன்று அவரால்
ஏற்பட்டுள்ள இந்த நிலை இந்தியாவில் வேறு
எங்கும் காணமுடியாதது. பிற பகுதியினர்
இதுபற்றிக் கேள்விப்படும்போது, வியர்த்துப்
போகின்றனர். அப்படியா! - முடிகிறதா! -
நடக்கிறதா! - விட்டு வைத்திருக்கிறார்களா! -
என்று கேட்கிறார்கள் - சுற்றும் முற்றும்
பார்த்துக்கொண்டு.

அரித்துவாரம், கல்கத்தா, பாட்னா,
கான்பூர், காசி, லாகூர், அலகாபாத், அமிர்தசரஸ்
மேலும் இவை போன்ற நகர்களில் என்னையும்
உடன் அழைத்துக் கொண்டு பெரியார்
சுற்றுப்பயணம் செய்தபோது, ஒவ்வோர்
ஊரிலும் இதுபோலத்தான் கேட்டனர். யார்?
அந்த ஊர்களிலே உள்ள பகுத்தறிவுவாதிகள்!

அந்த இடத்துப் பகுத்தறிவுவாதிகள்
படிப்பார்கள் - பெரிய பெரிய ஏடுகளை;
எழுதுவார்கள் அழகழகான கட்டுரைகளை;
கூடிப் பேசுவார்கள் சிறிய மண்டபங்களில்,
போலீசு பாதுகாப்புப் பெற்றுக்கொண்டு!
இங்கு?

இங்கா இவர் பேசாதநான் உண்டா? குரல்
கேட்காத ஊர் உண்டா? அவரிடம் சிக்கித்
திணறாத பழைமை உண்டா? எதைக்கண்டு
அவர் திகைத்தார்? எதற்கு அவர் பணிந்தார்?
எந்தப் புராணம் அவரிடம் தாக்குதலைப்
பெறாதது?

ஏ அப்பா! ஒரே ஒருவர், அவர் நம்மை
அக்குவேறு ஆணிவேறாக எடுத்தெடுத்து
வீசுகிறாரே என்று, இந்நாட்டை என்றென்றும்
விடப்போவதில்லை என்று எக்காளமிட்டுக்
கொண்டிருந்த பழைமை அலறலாயிற்று!
புதுப்புதுப் பொருள் கொடுத்தும், பூச்சுமெருகு
கொடுத்தும் இன்று பழைமையின் சில பகுதிகள்
பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. என்றாலும்,

மனதிற்பட்டதை எடுத்துச் சொல்வேன் -
எது நேரிடினும் - என்ற உரிமைப் போர்
அவருடைய வாழ்வு முழுவதும், அதிலே
அவர்கண்ட வெற்றி மிகப் பெரியது. அந்த
வெற்றியின் விளைவு அவருக்கு மட்டும்
கிடைத்திடவில்லை; இன்று அனைவரும்
பெற்றுள்ளனர்

விழுந்த அடியால் அடித்தளம் நொறுங்கிப்
போய்விட்டிருக்கிறது என்பதை அறியாதவர்
இல்லை!

எனவேதான் பெரியாருடைய பெரும்
பணியை, நான் ஒரு தனி மனிதனின் வரலாறு
என்றல்ல; ஒரு சகாப்தம் - ஒரு காலகட்டம் - ஒரு
திருப்பம் என்று கூறுவது வாடிக்கை.

அக்கிரமம் தென்படும்போது, மிகப்
பலருக்கு அது தன்னைத் தாக்காதபடி தடுத்துக்
கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணமும், ஒதுங்கிக்
கொள்வோம் என்ற பாதுகாப்பு உணர்ச்சியும்
தான் தோன்றும்; எதிர்த்து நிற்க வேண்டும் என்ற
எண்ணம் எளிதில் எழுவதில்லை.

நேர்மைக்காகப்போராடிய பெரியார்!

பெரியார் அக்கிரமம் எங்கு இருந்திடக்
கண்டாலும், எந்த வடிவிலே காணப்படினும்,
எத்தனை பக்கபலத்துடன் வந்திடினும்
பெரியார் அதனை எதிர்த்துப் போராடத்
தயங்குவதில்லை.

அவர் கண்ட களம் பல; பெற்ற வெற்றிகள்
பலப்பல! அவர் தொடுத்த போர் நடந்தபடி
இருக்கிறது! அவர் வயது 89! ஆனால் போர்க்
களத்திலேதான் நிற்கின்றார்!

அந்தப் போரிலே ஒரு கட்டத்தில்
அவருடன் இருந்திடும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற
நாள்களைத்தான் வசந்தம் என்று குறிப்பிட்
டேன்.

மேலும் பல ஆண்டுகள் அவர் நம்முடன்,
நமக்காக, வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். தமிழர்
வாழ்வு நல் வாழ்வாக அமைவதற்கு, பன்னெடுங்
காலமாக இருந்து வரும் கேடுகள்
களையப்படுவதற்கு, அவருடைய தொண்டு
தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வரும் என்பதில்
அய்யமில்லை. வாழ்க பெரியார்!

பெரியாருடன் சிறை வாசம்

தி.மு.க. பிறந்த பிறகு பெரியாருடன்
ஒரே சிறையிலிருந்த உணர்வுகளை
நெகிழ்ச்சியோடு வெளிப்படுத்தி
அண்ணா எழுதினார்.

திருச்சியில் எனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு
எப்படிப்பட்டது தெரியுமா தம்பி! பெரியாரும்
அதே நாளில் அதே விதமான தண்டனை பெற்ற
அதே சிறைக்கு வந்தார்.

‘ஆரிய மாயை’ என்னும் ஏடு
தீட்டியதற்காக எனக்குச் சிறை.

‘பொன்மொழிகள்’ தீட்டியதற்காகப்
பெரியாருக்குச் சிறை.

திருச்சி கோர்ட்டாருக்கு இப்படியொரு
காட்சியைக் காண வேண்டுமென்று ஆசை

போலும்! இரண்டும் தனித் தனி வழக்குகள்; தனித் தனியாகத்தான் விசாரணைகள்; எனினும் தீர்ப்பு மட்டும் ஒரே நாளில், ஒரே நேரத்தில் அளிக்கப்பட்டது. பிரிந்து நெடுந்தூரம் வந்துவிட்ட என்னை, அன்று அந்தக் கோர்ட்டில் பெரியாருக்குப் பக்கத்திலே நிற்கச் செய்து, வேடிக்கை பார்த்தது வழக்கு மன்றம். போலீஸ் அதிகாரிகள் அதைத் தொடர்ந்து ஒரே வேளில் ஏற்றிச் சென்றனர் அதைத் தொடர்ந்து திருச்சி மத்தியச் சிறையிலே இருந்த அதிகாரி, பெரியார் கொண்டு வந்திருந்த சாமான்களைக் கணக்குப் பார்த்துச் சரியாக இருக்கிறதா என்று கூறும் பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்படைத்தார். என் வாழ்க்கையில் நான் மறக்க முடியாத சம்பவம். எனக்கு உள்ளூர் பயம். கேள்விக் கணையுடன் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் அன்புக் கணையையும் ஏவினால் என்னால் எப்படித் தாங்கிக் கொள்ள முடியும் என்றெல்லாம் அச்சப்பட்டேன்.

பக்கத்துப் பக்கத்து அறை; பசுலெல்லாம் திறந்துதான் இருக்கும்; பலர் வருவார்கள்; இங்கு சிறிது நேரம்; அங்கு சிறிது நேரம்; இன்னும் சிலர் கூர்ந்து கவனித்தபடி இருப்பார்கள், நாங்கள் இருவரும் பேசிக் கொள்கிறோமோ என்று. அவர் அறைக்கு உள்ளே இருக்கும்போது நான் வெளியே மரத்தடியில்! அவர் வெளியே வர முயற்சிக்கிறார் என்று தெரிந்ததும் நான் அறைக்கு உள்ளே சென்று விடுவேன்.

இப்படிப் பத்து நாட்கள்.

நாளைய தினம் எங்களை விடுவிக்கிறார்கள் - முன் தினம் நடுப்பகலுக்கு மேல் ஓர் உருசிகரமான சம்பவம் நடைபெற்றது. பெரியாருக்கு வேலைகள் செய்து வந்த 'கைதி' என் அறைக்குள் நுழைந்து, 'அய்யா தரச் சொன்னார்' என்று சொல்லி, என்னிடம் ஆறு பிஸ்கட்டுகள் கொடுத்தான். கையில் வாங்கியதும் என் நினைவு பல ஆண்டுகள் அவருடன் இருந்தபோது கண்ட காட்சிகளின் மீது சென்றது.

மறுநாள் திடீரென்று விடுதலை

கிடைத்தது. அந்த வேடிக்கையும் கேள், தம்பி! எங்களை விடுதலை செய்யப் போகிறார்கள் என்ற செய்தி உள்ளே எங்களுக்குத் தெரிவதற்கு முன்பே வெளியே தெரிந்து விட்டிருக்கிறது. எனவே, எங்களை அழைத்துச் செல்ல நண்பர்கள் வெளியே ஏற்பாடுகள் செய்யத் தொடங்கிவிட்டிருந்தனர். நமது (தி.மு.) கழகத்தார் ஏற்பாடுகளில் மும்முரமாக ஈடுபட்டு நேரத்தை மறந்து விட்டனர்; எனவே சிறைக் கதவு திறக்கப்பட்டு எங்களை வெளியே அனுப்பியதும் வாசற்படியருகே பெரியாரை அழைத்துச் செல்ல வந்தவர்கள் கொண்டு வந்த மோட்டார்தான் இருந்தது. அதற்கு என்னையும் அழைத்துச் சென்றனர். இது போதாதென்று போட்டோ எடுப்பவர் ஒருவர் ஓடி வந்தார். 'இருவரும் அப்படியே நெருக்கமாக நில்லுங்கள்' என்று போட்டோ எடுத்துவிட்டார். அது வெளியிடப் படவில்லை... வேதாசலம் அவர்கள் வீடு வரையில் சென்று அவர் இறங்கிக் கொண்டார். நான் அதே மோட்டாரில் சாம்பு இல்லம் சென்றேன்.

கவனித்தாயா தம்பி, எனக்கு ஏற்பட்ட இந்த அனுபவத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற ஒரு தனி அமைப்புக்குப் பெரியதோர் ஆபத்து இந்தப் பத்து நாட்கள் என்று நண்பர் ஒருவர் கூறினார். உண்மைதான். நான் அவ்வளவு சுலபத்தில் மனதைக் கரைய விட்டு விடுபவன்தான். ஆனால், பத்து நாட்கள் அவருடன் பேசி மீண்டும் பழைய நட்பைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு என்னைத் தட்டித் தட்டி அழைத்தபோதும் நான் அந்த எண்ணத்திற்கு இடங் கொடுக்காதிருந்தேன். காரணம் கொடியவன் என்பதல்ல. நான் ஒரு அமைப்புக்குப் பொறுப்பாளியாக்கப்பட்டு விட்டதால், நான் மேற்கொள்ளும் எந்த நடவடிக்கையும் அந்த அமைப்பை உருக் குலைக்கக் கூடியதாக இருக்கக் கூடாது என்ற நேர்மையான எண்ணத்தினால்தான்.

நூல்:

'பேரறிஞர் அண்ணாவின் பெருவாழ்வு'
ஆசிரியர்: கவிஞர் மறைமலையான்
(பக்.230-232)

மோடி பூமியின் காவலரா?

நம் பிரதமர் நரேந்திர மோடிக்கு, 'பூமியின் சாம்பியன்' விருதை வழங்கியுள்ளது ஐக்கிய நாடுகள் சபை. சுற்றுச்சூழல் முன்னேற்றத் துக்காகப் பாடுபடும் தலைவர்களுக்கு வழங்கப்படுவது இந்த உயரிய விருது. சூரியசக்தி மின்சாரம் உள்ளிட்ட சூழல் நடவடிக்கைகளில் பிரான்ஸ் நாட்டுடன் இணைந்து செயல்பட்டதற் காகவும், மறுசுழற்சி செய்முடியாத பிளாஸ்டிக்கை 2022ஆம் ஆண்டுக்குள் ஒழிப்பதாக அறிவித்துள்ளதாலும் இந்த விருது. இதைப் பெறும் அளவுக்கு மோடி தகுதியானவரா? கடந்த நான்கரை ஆண்டுகளில் மத்திய அரசின் செயல்பாடுகள் எப்படி இருந்தன?

2014ஆம் ஆண்டு மோடி ஆட்சிக்கு வந்ததும், புதிய தொழிற்சாலைகளுக்கு சுற்றுச் சூழல் அனுமதி வாங்குவதில் மாற்றம் கொண்டு வந்தார். ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையைத் தொடங்குவதற்கு முன்பாக, அது அமைய இருக்கும் இடத்தில் அதனால் எந்தவிதமான சுற்றுச்சூழல் மற்றும் உயிரியல் பாதிப்புகளும் ஏற்படாது என்பதைச் சூழலியல் துறை உறுதிசெய்ய வேண்டும். முன்பு இதற்கான கால அவகாசம் 600 நாட்களாக இருந்தது. மோடி அரசு இதை 170 நாட்களாகக் குறைத்தது. இதன் விளைவாக, இயற்கையின் சுழற்சிக்குத்

தகுந்தவாறு அனைத்துப் பருவங்களிலும் சூழலியல் முக்கியத்துவத்தை ஆய்வு செய்ய முடியாமல் போனது. இதனால் வனப் பகுதிகளில் பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் முறையான ஆய்வுகளின்றி தொடங்கப்பட்டன. இதைப்போன்ற பல சட்டத்திருத்தங்கள் மக்கள் கருத்து கேட்காமலே கொண்டுவரப்பட்டன.

கடந்த ஆண்டு டெல்லியில் காற்று மாசு மிக அதிக அளவைத் தொட்டது. மக்கள் சுவாசக் கவசமில்லாமல் வெளியே வர முடியாமல் போனது வரலாற்று அவலம். உலகின் அதிக மாசடைந்த நகரங்களின் பட்டியலில் முதல் 11

இடங்களை இந்திய நகரங்கள் பிடித்தன. உலக அளவில் அதிகமான பாதிப்புகளைச் சந்தித்து வரும் 16 நதிகளில் கங்கைக்கு இரண்டாவது இடமும், பிரம்மபுத்திராவுக்கு மூன்றாவது இடமும் கிடைத்துள்ளது. இந்த நிலையை மாற்ற மத்திய அரசு எதுவும் செய்யவில்லை.

இந்தியாவில் சூழலியல் போராட்டங்கள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. சுற்றுச்சூழல் செயல்திறன் குறியீடு வெளியிட்ட 'சூழலியல் பிரச்சனைகளைக் கையாள்வதில் சிறப்பான நாடுகள்' பட்டியலில் 2016-ம் ஆண்டு 141-வது இடத்திலிருந்த இந்தியா, இந்த ஆண்டு 180 நாடுகளில் 177-வது இடத்துக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. போராட்டங்களில் பல சூழலியல் செயற்பாட்டாளர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். கடந்தாண்டு 'குளோபல் விட்னஸ்' அமைப்பு 'பூமியின் பாதுகாவலர்கள்' என்கிற தலைப்பில் வெளியிட்ட ஆய்வறிக்கையில், சூழலியல் செயற்பாட்டாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பில்லாத நாடுகள் பட்டியலில் இந்தியா நான்காவது இடத்தில் உள்ளது.

புது தேசிய வனக் கொள்கை, பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்குக் காடுகளைத் தாரை வார்ப்பதாக சூழலியலாளர்களின் விமர்சனங்களுக்கு உள்ளானது. சுற்றுச்சூழல் சட்டங்களில் பல்லாண்டு காலமாக இருந்த தடைகளையும் தடுப்பரண்களையும் தளர்த்திக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்திருத்தங்கள் சர்ச்சைக்குள்ளாயின. "இதுவரை இருந்த சிவப்புத் தடைகளைத் தளர்த்தி உங்கள் முதலீடுகளை சிவப்புக் கம்பளம் போட்டு வரவேற்கிறது இந்தியா" என்று உலக அரங்கில் பிரதமர் பேசியதே இதற்கு சாட்சி.

2017 முதல் 2031-ம் ஆண்டு வரையிலான தேசிய வனவிலங்குகள் பாதுகாப்புத் திட்டம் கடந்தாண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. அதில் மனிதன் - விலங்கு எதிர்நோக்குதல், புதர்க்காடுகள் மற்றும் புல்வெளிக் காடுகள் குறித்துப் பேசவில்லை. வனவிலங்குகள் பாதுகாப்புக்குத் தேசியக் குழு ஒன்றை அமைத்தார்கள். அதில் சூழலியல் அறிஞர்களோ, தன்னார்வலர்களோ உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கப்படவில்லை.

ஒடிசா, மகாராஷ்டிரம், தமிழ்நாடு, குஜராத் உள்ளிட்ட பல மாநிலங்களில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் வனவிலங்கு சரணாலயங்கள் மற்றும் பறவைகளின் வாழிடங்களில் 519 வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்திய வன உரிமைகள் சட்டமே பழங்குடிகளின் வன உரிமைகளைப் பாதுகாக்கிறது. மோடி ஆட்சியில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்திருத்தம், பழங்குடியின கிராம சபைகளுக்கு இருந்த அதிகாரத்தைப் பறித்துவிட்டது. இதனால் வனங்களுக்குள் இருக்கும் பழங்குடிகளின் நில உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டதுடன் அவர்களுக்கான இழப்பீடுகளும் கிடைக்காமல் போனது.

சூழல் சட்டங்களைப் பாதுகாக்கவும் நடைமுறைப்படுத்தவும் அமைக்கப் பட்ட தேசிய பசுமைத் தீர்ப்பாயம். உலகிலேயே ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து, இந்தியா ஆகிய மூன்று நாடுகளில்தான் இதுபோன்ற சூழலியல் நீதிமன்றங்கள் செயல்படுகின்றன. இது அரசாங்க நடவடிக்கையையே கேள்வியெழுப்பும் அதிகாரம் கொண்டது. 2017-ம் ஆண்டு இந்தத் தீர்ப்பாயத்தின் அதிகாரத்தைக் குறைக்கும் சட்டத் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. உதாரணமாக, இந்தத் தீர்ப்பாயம் நதிகள், காடுகள் போன்றவற்றைத் தானாக முன்வந்து ஆய்வுசெய்யலாம். ஆனால், அதற்கு ஆகும் செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்து வார்கள். எப்படி முழுமையாகவும் சுதந்திரமாகவும் ஆய்வுகள் நடத்த முடியும்?

இப்படி காடுகள் அழிப்பு, நீர்நிலைகள் காணாமல் போவது, கேள்விக்குறியாகும் காட்டுயிர்ப் பாதுகாப்பு, பழங்குடிகளின் வன நில உரிமைகள் பறிப்பு எனச் சூழலுக்கு எதிராகவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது மோடியின் அரசு. இப்படி இருக்கும்போது ஐ.நா சபை அவருக்குத் தந்திருக்கும் 'பூமியின் சாம்பியன்' விருது, சர்வதேச அளவில் ஐ.நா சபையின் நேர்மையைச் சந்தேகிக்க வைத்திருக்கிறது.

க. சுபகுணம் (இணையத்திலிருந்து)

பார்ப்பன அதிகார வர்க்கத்தால் சூறையாடப்பட்ட

வங்கிப் பணம் ரூ.70,000 கோடி

பொதுத் துறை வங்கிகளில் அதிகாரம் செலுத்தும் பார்ப்பன அதிகார வர்க்கம் ரூ. 70,000 கோடி மக்கள் பணத்தை ஏப்பம் விட்டிருக்கிறது.

மூன்று ஆண்டுகளில் பொதுத்துறை வங்கிகளில் நிகழ்ந்த மோசடியால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் 70 ஆயிரம் கோடி ரூபாய். இது தவிர, விஜய் மல்லையா போன்றவர்கள் வங்கிகளில் கடனைப் பெற்று அதை திரும்ப செலுத்தாமல் நாட்டை விட்டு ஓடியதால் வங்கிகளில் அதிகரித்த வாராக்கடன் ரூ.10.25 லட்சம் கோடி.

கடந்த நிதி ஆண்டில் மட்டும் ரூ. 30 ஆயிரம் கோடி அளவுக்கு மோசடிகள் வங்கிகளில் அரங்கேறியுள்ளன. மோசடிகளின் எண்ணிக்கை மட்டுமே 6,500. இதில் நீர்வ் மோடி, மெகுல் சோக்சி கூட்டணி நிகழ்த்திய மோசடி ரூ.12 ஆயிரம் கோடி.

பெரிய தொகை சம்பந்தப்பட்ட மோசடிகள் மட்டுமே வெளிச்சத்துக்கு வந்தன. வங்கிகளின் ஸ்திரத் தன்மையை சீர்குலையச் செய்யும் மோசடிகளைக் கட்டுப்படுத்தா விட்டால் வங்கிகளின் எதிர்காலம் கேள்விக் குறிதான் என எச்சரிக்கிறது ஊழல் கண்காணிப்பு ஆணையம் (சிவிசி). பொதுவாக ஊழலை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை

எடுக்கும் சிவிசி இம்முறை வங்கிகளில் நிகழ்ந்த 100 மோசடி சம்பவங்களை ஆராய்ந்தது.

நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சிவிசி அறிக்கை பல அதிர்ச்சிகரமான நிகழ்வுகளை படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளது. வங்கிகளில் இப்படியெல்லாமா மோசடிகள் நிகழ்ந்துள்ளன என்று வியப்பி லாழ்த்தும் வகையிலான மோசடிகளை பதிவு செய்துள்ளது டி.எம். பாசின் தலைமையிலான சிவிசி.

ஜூவல்லரி, உற்பத்தி, வேளாண் துறை, ஊடகம், விமான போக்குவரத்து, சேவைத் துறை, 13 துறைகளில் மோசடி எப்படி நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை ஆராய்ந்துள்ளது. எந்தெந்த வங்கிக் கணக்குகளில் மோசடி நிகழ்ந்துள்ளன, கடன் பெற்று மோசடி செய்த நபர், அவர் சார்ந்த நிறுவனம் உள்ளிட்ட விவரங்களை பாசின் குழு வெளியிட்டுள்ளது.

அதேசமயம் இத்தகைய மோசடிகளை நிகழ்த்தியவர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவும், இதில் வங்கி அதிகாரிகளின் பங்கு இருந்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் பரிந்துரைத்துள்ளது.

ஜூவல்லரி துறையினர் வங்கிகளை எவ்விதம் ஏமாற்றுவர் என்பதற்கு நீர்வ் மோடி,

மெகுல் சோக்சி உதாரணம் என்றாலும், அது தவிர இத்துறையினர் இறக்குமதி செய்யப்படும் வைரங்களின் மதிப்பை மிக அதிகமாக காண்பித்து கடன் பெற்றுள்ளனர்.

ஏற்றுமதி ஆர்டர்களைக் காண்பித்து கடன் பெற்றுள்ளனர். ஆனால் ஏற்றுமதி செய்யும்போது உண்மையில் அவர்கள் கடன் பெற்ற அளவுக்குக் கூட ஏற்றுமதி இருக்காது. இது தவிர, ஒரு வங்கியில் கடன் பெறுவது பிறகு வைர ஏற்றுமதி செய்வோரிடம் மற்றொரு போலி ரசீது பெற்று அதற்கு கடன் பெறுவது என நூதன முறைகளைக் கையாண்டு ஏமாற்றியுள்ளனர். நிறுவனங்களும் ஆவணங்களில் பெருமளவு தில்லுமுல்லு செய்து வங்கிகளை ஏமாற்றியுள்ளன.

இதேபோல உற்பத்தித் துறையைச் சேர்ந்த ஒரு நிறுவனம் தனது ஆண்டு நிதி அறிக்கையை தவறாக தயாரித்துள்ளது. ரூ. 2374 கோடி லாபம் ஈட்டியது போன்று அறிக்கை தயாரித்து கடன் பெற்றுள்ளது. பின்னர் அந்நிறுவனம் உண்மையான நிதி அறிக்கையை தாக்கல் செய்தபோது நிறுவனத்தின் லாபம் வெறும் ரூ. 34 லட்சம் மட்டுமே என்பது தெரியவந்துள்ளது. அடுத்த நிதி ஆண்டில் இந்நிறுவனம் நஷ்டத்தை சந்தித்துள்ளது.

ஆனால் முந்தைய ஆண்டு தாக்கல் செய்த நிதி அறிக்கையையே அந்நிறுவனம் வங்கிக்கு தொடர்ந்து தாக்கல் செய்து ஏமாற்றியது பின்னர் தெரியவந்துள்ளது.

அடுத்தது நிரந்தர சேமிப்புக் கணக்கு மோசடி. பொதுவாக இத்தகைய மோசடி பேர்வழி நிறுவனங்களில் தன்னை வங்கி பிரதிநிதி என்றும், வங்கியில் தான் நிறுவனங்களின் நிதி ஆலோசகர் என்று கூறி மோசடியை நிகழ்த்தியுள்ளார். இந்த மோசடியில் மட்டும் 7 மாநில அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது தெரிய வந்தது.

வங்கிக்கு தம்மால் அதிக டெபாசிட் திரட்டித்தர முடியும் என்றும், நிறுவனங்களிடம் தம்மால் வங்கியில் கடன் பெற்றுத் தர முடியும் என்று கூறி மோசடி செய்துள்ளது தெரிய

வந்துள்ளது. இந்த வகையில் ரூ. 604.33 கோடி அளவுக்கு மோசடி நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது.

வங்கிகள் ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு அளிக்கும் உறுதியளிப்பு கடிதத்தை மட்டுமே வைத்து ரூ.12 ஆயிரம் கோடி அளவுக்கு மோசடி செய்தது நீர்வ் மோடி கோஷ்டி. இதன் பிறகுதான் ரிசர்வ் வங்கி இத்தகைய உறுதியளிப்பு கடிதம் அளிப்பதை ரத்து செய்துள்ளது என்பதும் கூட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வங்கிகளில் மோசடி நிகழ்வதில் வங்கியாளர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு பொறுப்பு உள்ளது என்பதை கூட்டிக் காட்டியுள்ள சிவிசி, இத்தகைய மோசடிகளில் ஆடிட்டர்கள், வழக்கறிஞர்களுக்கும் பொறுப்புள்ளது. எனவே அவர்களையும் பொறுப்பாளியாக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. போலியாக ஆவணம் தயாரித்து தரும் ஆடிட்டர்கள், அதற்கு சான்றளிக்கும் வழக்கறிஞர்களும் இனி தப்பிக்க முடியாது என்ற குழலை உருவாக்க வேண்டும் என்றும் சிவிசி வலியுறுத்தியுள்ளது.

இதுபோன்ற தணிக்கையாளர்கள், வழக்கறிஞர்களைக் கண்டறிந்து அவர்களை பட்டியலில் இருந்து நீக்க வேண்டும் அப்போதுதான் வங்கிகளை ஏமாற்றுவது குறையும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளது. மோசடி பேர்வழிகளுக்கு பயந்து கடன் வழங்காமல் போனால் வங்கிகளின் உண்மையான நோக்கம் நிறைவேறாது. அது பொருளாதாரத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்று பாசின் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தியன் வங்கியின் முன்னாள் தலைவராயிருந்த பாசினுக்கு வங்கியாளர்களின் பிரச்சினை நன்கு தெரியும். வங்கிகள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினை, சவால்களும் அவர் அறிந்ததே.

தில்லுமுல்லுகளை தவிர்க்க, அதன் ஆரம்பத்தை அவர் கண்டுபிடித்து அறிக்கையாக அளித்துள்ளார். இதை ஒவ்வொரு வங்கிகளும் தனது அதிகாரிகளுக்கு அளித்து முன்னெச்சரிக்கையோடு இருக்கச் சொன்னால் பிரயோசனமாக இருக்கும்.

இந்த பரிந்துரைகளை வங்கியாளர்கள் பொருட்படுத்தாவிடில், வங்கி மோசடிகள் தொடர்கதையாகத்தான் இருக்கும்.

பார்ப்பன உயர்ஜாதிப் பிடியில் சிக்கியுள்ள அய்.சி.அய்.சி.அய். வங்கியின் மெகா ஊழல்

அய்.சி.அய்.சி.அய். வங்கி தலைமை பெண் அதிகாரி, சந்தா கோச்சார் 'சிந்தி' குடும்பத்தில் பிறந்தவர். பார்ப்பனருக்கு இணையான முன்னேறிய ஜாதி. அவர் நாள் ஒன்றுக்கு வாங்கிய சம்பளம் ரூ. 2.18 இலட்சம். பார்ப்பன உயர்ஜாதிக் கும்பலிடம் சிக்கியுள்ள அதிகாரத்தை எவ்வளவு முறைகேடாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதற்கு இவரது ஊழல் ஒரு உதாரணம். இவரைக் காப்பாற்ற அய்.சி.அய்.சி.அய். வங்கி பார்ப்பன நிர்வாகமே துணை போனதும் இப்போது அம்பலமாகி யிருக்கிறது. இதன் பின்னணி என்ன?

அய்.சி.அய்.சி.அய். வங்கி, நாட்டின் மிகப் பெரிய தனியார் வங்கி. இந்த வங்கிக்கு இன்னொரு முகம் தலைமைச் செயல் அதிகாரியாக இருந்த சந்தா கோச்சார். ஆனால், இன்று இரண்டுமே தங்களது நம்பகத் தன்மையை முற்றிலுமாக இழக்கும் நிலை உருவாகியுள்ளது.

2012ஆம் ஆண்டில் ஐசிஐசிஐ வங்கி வீடியோகான் நிறுவனத்துக்கு கடன் வழங்கியதில் தீபக் கோச்சார் ஆதாயமடைந்தார் என்று வீடியோகான் மற்றும் ஐசிஐசிஐ பங்குகளை வைத்திருக்கும் முதலீட் டாளரான அர்விந்த் குப்தா குற்றம் சாட்டினார். ஆனால் அப்போது யாரும் கண்டு கொள்ளவில்லை. 2017இல் வீடியோகான் நிறுவனத்துக்கு வழங்கப்பட்ட கடன் வாராக் கடனான பிறகுதான் ஊடகத்தின் மூலம் வெளிச்சத்துக்கு வந்தது.

ஆரம்பத்திலிருந்தே இந்தக் குற்றச் சாட்டை வங்கியின் தலைவர் மகேந்திரகுமார் சர்மா மறுத்தார். சந்தா கோச்சார் மீது முழு நம்பிக்கை உள்ளது. அவர் தூய்மையானவர். வங்கி அவரை 100 சதவீதம் நம்புகிறது என்று சான்றிதழ் வழங்கினார். ஒரு கட்டத்தில் நிலைமை தீவிரமானதைத் தொடர்ந்து, ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி பி.என். ஸ்ரீகிருஷ்ணா தலைமையில் விசாரணை குழுவை வங்கி நிர்வாகம் அமைத்தது. அப்போது, சந்தா கோச்சார் விடுமுறையில் அனுப்பப்பட்டார். விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கை குறித்து எந்த அறிகுறியும் தெரியாமல் இருந்தது. இந்த

நிலையில், சந்தா கோச்சார், தனது விடுமுறைக் காலம் முடிந்த பிறகு பணியில் சேராமல், அக்டோபர் மாதத்தில் பதவியை ராஜினாமா செய்தார். வங்கியும் இவரது ராஜினாமாவை ஏற்று, அவருக்குப் பதிலாக சந்தீப் பாக்ஷியை அப் பொறுப்பில் அமர்த்தியது.

சில வாரங்களுக்கு முன்பு நீதிபதி ஸ்ரீகிருஷ்ணா விசாரணை அறிக்கையை தாக்கல் செய்தார். அதில் வங்கி விதிகளை மீறி சந்தா கோச்சார் நடந்து கொண்டது உறுதியானது. வீடியோகான் நிறுவனத்துடன் சேர்த்து மொத்தம் 6 நிறுவனங்களுக்கு விதிகளை மீறி கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளதாக சுட்டிக் காட்டப் பட்டுள்ளது.

தணிக்கை முடிவுகளிலும் சந்தா கோச்சார், அவரது கணவர் தீபக் கோச்சாருக்கு வீடியோகான் நிறுவனர் வேணுகோபால் தூத்துடன் தொடர்பிருப்பது சுட்டிக் காட்டப் பட்டுள்ளது. இவர்கள் மீது வழக்கும்பதிவானது.

பொதுவாக வங்கியின் உயர் பொறுப்பில் இருப்பவர்களின் உறவினர்களுக்கு கடன் வழங்கும்போது அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கும் குழுவில் சம்பந்தப்பட்டவர் இடம்பெறக் கூடாது என்பது வங்கி விதி. ஆனால் வீடியோகான் நிறுவனத்துக்கு கடன் வழங்கிய போது சந்தா கோச்சாரும் இருந்துள்ளார். கணவருக்கு மறைமுகமாக பல ஆயிரம் கோடி கைமாற உதவியுள்ளார்.

மேலும், 2012ஆம் ஆண்டில் வழங்கப் பட்ட கடன், 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வாராக்கடனாக தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. இதனால் வங்கிக்கு அவர் ஏற்படுத்திய இழப்பு ரூ.1730 கோடி. ஆனால், இதற்கு பொறுப்பேற்க வேண்டியவருக்கு போனஸ் பங்குகள் வழங்கப் படுகின்றன. குற்றச்சாட்டு எழுந்த நிலையிலும் அவரைப் பாதுகாக்கவே வங்கி நிர்வாகம் முயற்சித்தது. இதுதான் பார்ப்பன அதிகார வர்க்கத்தின் நிர்வாக 'நேர்மை'.

ஆனால், இப்போது குற்றச்சாட்டு உறுதியானதும், அவருக்கு வழங்கப்பட்ட போனஸ் பங்குகளை திரும்பப் பெறப் போவதாகவும், அவரது ராஜினாமாவை பதவி நீக்கமாகவும்

அறிவித்துள்ள சந்தர்ப்பவாத நிகழ்வாகவே தெரிகிறது. பிரச்சினை கவனத்துக்கு வந்த போதே, விசாரணைக் கமிஷனை நியமித்திருக்கலாம். அவ்விதம் நியமித்திருந்தால் வங்கிப் பங்குகளை சரிவிலிருந்து தடுத்திருக்கலாம்.

முன்கூட்டியே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப இந்த விஷயத்தில் விளக்கமளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அய்.சி.அய்.சி.அய். வங்கி நிர்வாகத்துக்கு உள்ளது. கறை படிந்தவர்களை காக்க நினைப்பதும் வங்கிக்குத்தான் களங்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

மேலும், பிரச்சினை வெளியான சமயத்திலிருந்து இதுவரை வாயே திறக்காத சந்தா கோச்சார், பங்குகளை திரும்பப் பெறப் போவதாக அறிவித்தவுடன் வங்கியின் முடிவு ஏமாற்றமளிக்கிறது, அதிர்ச்சியாக உள்ளது என்று குமுறுகிறார்.

2017-18-ம் நிதி ஆண்டில் பொதுத்துறை வங்கிகளில் நிகழ்ந்த மோசடி	
	(ரூ. கோடியில்)
பஞ்சாப் நேஷனல் வங்கி	6,461.13
பாரத ஸ்டேட் வங்கி	2,390.75
பேங்க் ஆப் இந்தியா	2,224.86
பேங்க் ஆப் பரோடா	1,928.25
அலாகாபாத் வங்கி	1,520.37
ஆந்திரா வங்கி	1,303.30
யூகோ வங்கி	1,224.64
ஐடிபிஐ வங்கி	1,116.53
யூனியன் பேங்க் ஆப் இந்தியா	1,095.84
சென்ட்ரல் பேங்க் ஆப் இந்தியா	1,084.50
பேங்க் ஆப் மகாராஷ்டிரா	1,029.23
இந்தியன் ஒவர்சீஸ் வங்கி	1,015.79
கார்ப்பரேஷன் வங்கி	970.89
யுனைடெட் பேங்க் ஆப் இந்தியா	880.53
ஒரியண்டல் பேங்க் ஆப் காமர்ஸ்	650.28
சிண்டிகேட் வங்கி	455.05
கனரா வங்கி	190.77
பஞ்சாப் சிந்த் வங்கி	90.01
தேனா வங்கி	89.25
விஜயா வங்கி	28.58
இந்தியன் வங்கி	24.23

ஆதாரம் : 'வணிக வீதி'

பெரியார் கவலைப்பட்டது ஏன்?

61னக்கு 40ஆவது வயதில் நாக்கில் புற்று வந்தது. நண்பர் டாக்டர் திரு. முத்துசாயி அவர்கள் என்னிடம் உண்மையினைச் சொல்லாமல் ஏதோ மருந்தினை தடவி துடைத்தே வந்தார்.

அவரின் ஆலோசனைப்படி சென்னை சென்று டாக்டர் சுந்தரவதனத்திடம் சென்றேன். அவர் பார்த்துவிட்டு, 'அடச் சனியனே, உங்களுக்கா இது வரவேண்டும்?' என்றார். 'என்ன அய்யா நோய்?' என்றேன். நான் பயந்து கொள்ளுவேன் என்று கருதி, 'ஒன்றுமில்லை' என்று கூறி வேறு ஒரு டாக்டருக்குக் கடிதம் கொடுத்தார். அவர் பார்த்துவிட்டு, 'எத்தனை நாளாய் இப்படி இருக்கின்றது?' என்று கேட்டார். 'அது ஒரு மாதத்துக்கு மேலாகவே இருக்கிறது' என்றேன்.

'என்ன அய்யா இப்படி விஷயம் தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் இப்படிப் பேசாமலே இருக்கலாமா?' என்று கோபித்துக் கொண்டார்.

'மன்னிக்கணும். என்ன நோய் என்கிறீர்கள்?' என்றேன். அவர் அதற்குள்ளாக தம்மை சரிப்படுத்திக் கொண்டு, 'ஒன்றும் இல்லை, புற்றுநோய், என்றாலும் சரியாகிவிடும்' என்று கூறி சிகிச்சை செய்தார். பிறகு சரியாகி விட்டது.

நான் கவலைப்பட்டது நாக்கில் புற்று வந்ததினால் சாகப் போகின்றேனாம் என்றல்ல. "இந்தப் பாவி கடவுளை, மதத்தைத் திட்டினான்; அதனால்தான் அவன் நாக்கில் புற்று வந்து செத்தான்" என்று மதவாதிகளும், பார்ப்பனர்களும் மக்களிடத்தில் அவதூறு பரப்பிவிடுவார்களே; அதனால் நமக்குப் பின்னும் இந்த வேலைக்கு எவனும் துணிந்து வரமாட்டானே" என்ற கவலையினால்தான் ஆகும்.

ஈரோடு பொதுக் கூட்டத்தில் பெரியார், 'விடுதலை' 23.10.1964, பக்கம் 3

மதமற்ற குழந்தை வளர்ப்பு சிறந்தது... சமீபத்திய ஆய்வு முடிவுகள்

கடவுளுக்குப் பயப்படும் தாயாக இருப்பதுதான் பிள்ளை வளர்ப்புக்கு நல்லது என்று நம்பிய காலங்கள் போய்விட்டன என்று அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. இதுபற்றி, “லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் டைம்சில்” ஒரு கட்டுரை வந்திருந்தது. How Secular Family Values Stack up என்ற தலைப்பில், ஃபில் ஜுகர்மேன் (Phil Zuckerman) என்பவர் அந்தக் கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். இவர் சமூக இயல் துறையில் பேராசிரியராக அமெரிக்காவின் Pitzer கல்லூரியில் பணியாற்றுகிறார். பல நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

2010இல் டியூக் பல்கலைக்கழகம் ஆய்வொன்றை மேற்கொண்டது. கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாமல் வளர்க்கப்படும் குழந்தைகள் இனவெறிக்கு ஆளாவதில்லை. சக மாணவர்களின் தீய பழக்கங்களால் கெட்டுப் போவதில்லை. மனதில் வஞ்சம் வைப்பதில்லை. தேசிய வெறிக்கு ஆட்படுவதில்லை. போர் வெறியர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். அதிகாரத்துவப் போக்கு அவர்களிடம் வராது. சகிப்புத் தன்மை உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று பல்வேறு ஆய்வு முடிவுகள் காட்டுகின்றன. கடவுள் நம்பிக்கையோடு வளர்க்கப்படும் குழந்தைகளைக் காட்டிலும்

நம்பிக்கையில்லாதவர்களாக வளர்க்கப்படும் குழந்தைகள் பல அம்சங்களிலும் சிறந்தவர்கள் ஆகிறார்கள் என்ற ஆய்வு முடிவுகள் பழைய நம்பிக்கைகளைத் தகர்ப்பனவாக உள்ளன.

தற்போது அமெரிக்காவில் மதமற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 23 விழுக்காடாக உயர்ந்திருக்கிறது. 1950களில் அமெரிக்காவில் மதமில்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை வெறும் 4 விழுக்காடு மட்டுமே. கடவுள் இல்லை என்ற போக்கு அதிகரித்து வருவதால், மதமில்லாத வகையில் வளர்க்கப்படும் குழந்தைகள் எப்படி வளர்க்கப்படுகிறார்கள் என்பது பற்றி ஆய்வாளர்கள் கூடுதல் கவனம் செலுத்துகின்றனர்.

ஜுகர்மேன் சொல்வதைக் கேளுங்கள் : மதம் அளிக்கின்ற பாதுகாப்புத் தர்ம சிந்தனையும் இல்லை யென்றால் செயலற்றவர்களாக, நம்பிக்கையிழந்தவர்களாக, நோக்கமற்றுத் திரிபவர்களாக ஆகிப்போவார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. ஆனால் அது அப்படி இல்லை. மதமற்ற குடும்பங்கள் குழந்தைகளுக்கு மிகச் சிறந்த அடித்தளத்தை உருவாக்கித் தருகிறார்கள். இதனைப் பேராசிரியர் வார்ன் பெங்ஸ்டன் உறுதி செய்கிறார். வார்ன் பெங்ஸ்டன் பல தலை

முறைகளின் மாற்றம் பற்றிய நீண்டகால ஆய்வினை மேற்பார்வை செய்பவராவார். இந்த ஆய்வுதான் அமெரிக்கத் தலைமுறைகள் பற்றிய மிகப் பெரிய ஆய்வாகும். மத நம்பிக்கையற்ற குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை அமெரிக்காவில் அதிகரித்து வருவதைக் கண்ட பெங்ஸ்டன், 2013இல் மதச்சார்பற்ற குடும்பங்கள் என்ற அம்சத்தையும் ஆய்வில் இணைத்தார்.

“மத நம்பிக்கையுள்ள பெற்றோர்களைக் காட்டிலும் மத நம்பிக்கையில்லாத பெற்றோர்கள் தங்களின் நேர்மை-தர்மம் பற்றிய கொள்கையில் இழை பிசகாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்” என்று பென்ஸ்டன், ஜுகர்மேனிடம் தெரிவித்தார். “மதச்சார்பற்ற குடும்பங்களின் பெரும் பகுதியினர் ஒரு நோக்கத்துடன் கூடிய வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். அவர்களின் இலக்குகள் தெளிவாக இருக்கின்றன. அவர்கள் நன்னெறி உணர்வுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்” என்றும் அவர் சொன்னார்.

மதநம்பிக்கையற்றவர்களுக்கு நன்னெறி என்பது மிகவும் எளிய கோட்பாடு. மற்றவர்களைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கு இணங்க செயல்படு என்பதுதான் அந்தக் கோட்பாடு. மற்றவர்கள் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறாயோ, அதனையே நீ அவர்களுக்குச் செய் என்பது எல்லாக் காலத்துக்குமான கோட்பாடாகும். அதற்கு அதீதச் சக்தி ஒன்று இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை தேவையானதாக இல்லை.

அப்புறம் மற்றொரு ஆச்சரியமான செய்தியைக் கேளுங்கள். “அமெரிக்கச் சிறைகளில் உள்ளவர்களில் நாத்திகர்கள் அநேகமாக இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். 1990களுக்குப் பின்னர் சிறைப்பட்ட நாத்திகர்கள்

அநேகமாக இல்லை” என்று அமெரிக்க மத்திய அரசின் சிறைத்துறை தெரிவிக்கிறது.

இதே விஷயத்தைத்தான், கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக் குற்றவியல் ஆவணங்களும் காட்டுகின்றன என்று, ஜுகர்மேன் சொல்கிறார். “எந்த மதத்தையும் சாராதவர்கள் அல்லது மதத்தொடர்பு இல்லாதவர்கள் குற்றம் செய்தவர்களின் பட்டியலில் மிகக் குறைவாகத்தான் காணப்படுகிறார்கள்” என்றார் அவர்.

கூடுதல் செய்தியொன்று! மத நம்பிக்கையற்ற குழந்தைகள், மத நம்பிக்கையுள்ள குழந்தைகளைக் காட்டிலும் சிறப்பாகக் கற்பனையையும் புனைகதைகளையும் யதார்த்தத்திலிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்கிறார்கள் என்று, கடந்த ஆண்டு பி.பி.சி. வெளியிட்ட அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது. இதற்கு ஆதாரமாகப் பின்வரும் ஆய்வின் இணைப்பையும் அளித்துள்ளது. ஆய்வை நடத்தியது போஸ்டன் பல்கலைக்கழகம் ஆகும்.

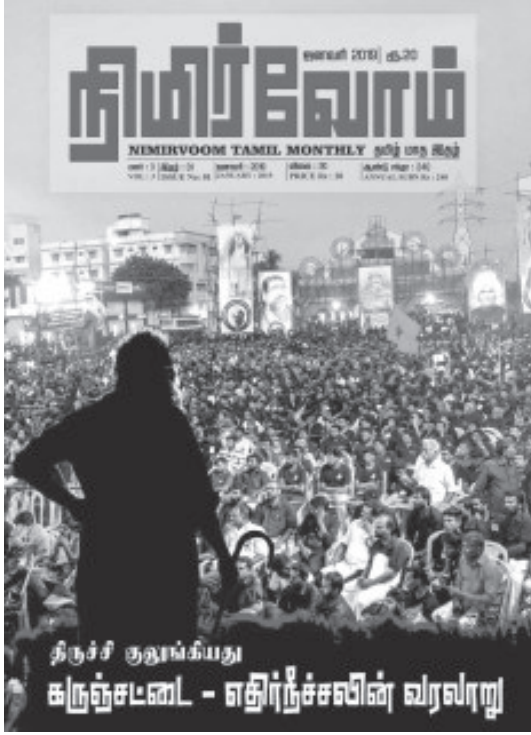
ஆய்வின் போது கற்பனைக் கதைகளை அனைத்து மாணவர்களையும் படிக்க வைத்தனர். பின்னர், விசாரித்தபோது மதநம்பிக்கையுள்ளவர்களால் வளர்க்கப்பட்ட குழந்தைகள் அந்தக் கற்பனைகள் அனைத்தும் உண்மை என்று நம்பினர். ஆனால், மதம் சாராதவர்கள் வளர்த்த குழந்தைகள் இவையெல்லாம் கற்பனை என்று தெளிவாகச் சொன்னார்கள்.

மதச்சார்புள்ளவர்களின் குழந்தைகள் ஏன் கற்பனைக் கதைகளை யதார்த்தம் என்று குழப்பிக் கொள்கிறார்கள். ஏனென்றால், குழந்தைகளின் ஆய்வு உணர்வை மதம் குழப்பிவிடுவதால் அவர்களால் கற்பனையையும் யதார்த்தத்தையும் பிரித்தறிய முடியவில்லை. குழந்தைகளை சுயமாக சிந்திக்கவிடுங்கள்.

ஆதாரம் : Religion and Public Life PEW Research of Centre

பரமண்டலத்துப் பிதா தண்டிப்பாரா?

ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபைகளில் கன்னியாஸ்திரீகள் பாலியல் அடிமைகளாக நடத்தப்படும் கொடுமை உண்மைதான் என போப் பிரான்சிஸ் ஒப்புக் கொண்டுள்ளார். இதனைக் களைந்தீட உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்வதாகவும் போப்பாண்டவர் தெரிவித்துள்ளார். மதங்களின் மடாலயங்களும், கன்னி மடங்களும் ‘கலவிக் கூடங்கள்’ ஆகிவிட்டன! மதவெறி தகர்த்து மனித நேயம் காப்போம்!

திருச்சி கருஞ்சட்டைப் பேரணியின் சிறப்பிதழாக 'நிமிர்வோம்' மிகச் சிறப்பாக வெளி வந்திருக்கிறது. 1946இல் மதுரையில் நடந்த கருஞ்சட்டைப் படை மாநாட்டு வரலாற்றையும் பார்ப்பனர்கள் மாநாட்டுப் பந்தலை தீ வைத்து எரித்ததையும் விளக்கி திராவிட இயக்கத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர் மா. செங்குட்டுவன் எழுதிய கட்டுரை பல அரிய தகவல்களைத் தந்தது. அப்போது பெரியார் - அண்ணாவுக்கு இடையே கருத்து மாறுபாடுகள் - அது குறித்து நடிகவேள் எம்.ஆர். ராதா, கலைஞர் விமர்சனங்களையும் 'நிமிர்வோம்' நேர்மையுடன் பதிவு செய்திருந்ததையும் பாராட்டு கூறுகிறேன்.

- பெ. கார்த்திக், திண்டுக்கல்

பாரதி குறித்து பெரியாரின் எழுத்துகளைப் படித்த போது பெரியார் எவ்வளவு துல்லியமாக பாரதியை ஆய்வு செய்திருக்கிறார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. சர்.பிட்டி தியாகராயர், நடேசனார், டி.எம். நாயர், பார்ப்பனரல்லாதாருக்காக தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கத்தைத் தொடங்கியபோது பாரதி அதற்கு எதிர்வினையாக முன் வைத்த கருத்துகளை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

“பொய்யும் புனைவுமாகத் திராவிடர்கள் என்றும் ஆரியர்கள் என்றும் பழைய சொற்களுக்கு புதிய

அபாண்டமான அர்த்தங்கள் கற்பித்துக் கொண்டு வீண் சண்டைகள் வளர்ப்பதில் ஹிந்து சமூகத்துக்கு கெடுதி விளையக் கூடும் இந்த பிராமணரல்லாதார் கிளர்ச்சி காலகதியில் தானே மங்கி அழிந்து விடுமென்று நிச்சயிப்பதற்கும் போதிய காரணங்கள் இருக்கின்றன” - இப்போது 'சங்கிகள்' பேசும் இதே குரலை அப்போதே ஒலித்தவன் பாரதி.

பசுவை இந்துக்களின் தெய்வம் என்று இப்போது சம்பரிவாரங்கள் பேசுவதை அந்தக் காலத்திலேயே பேசியவன் பாரதி.

“பசுவை இந்துக்களாகிய நாங்கள் தெய்வமாக வணங்குவதால், நாங்கள் பெரும் பகுதியாக வாழ்வதும், எங்களுடைய பூர்வீக சொத்தாகிய இந்த தேசத்தில் பகிரங்கமாகப் பசுவின் கொலையை யாரும் செய்யாமல் இருப்பதே மரியாதையாகும்” என்று 1917லேயே 'சுதேசமித்திரன்' ஏட்டில் எழுதியவன் பாரதி.

லெனினை பரம மூடன் என்று எழுதிய பாரதியை பொதுவுடைமை கட்சியினர் எப்படி கொண்டாடு கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. சொல்லப் போனால் அந்தக் காலத்து ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்தான் பாரதி.

- த. அமுது, மயிலாடுதுறை

மத மறுப்பாளர்களுக்கும் மதச் சார்பற்றவர்களுக்கும் அரசியல் சட்டம் வழங்கியுள்ள உரிமைகளை பல நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் உறுதிப்படுத்தியிருந்தாலும் 'மனம் புண்படுகிறது' என்று சட்டப் பிரிவுக்குள் மதவாத சக்திகள் பதுங்கிக் கொண்டு நாத்திகர் கருத்துரிமையைத் தடுக்க முயற்சிக்கின்றன. இது குறித்து 'எக்னாமிக் அண்ட் பொலிடிக்ஸ் லீக்லி யில்' வந்த சிறப்பான கட்டுரையை 'நிமிர்வோம்' வெளியிட இருந்தது. ஏராளமான தீர்ப்புகளை சான்றுகளாக முன் வைக்கிறது இக்கட்டுரை. நாத்திகப் பிரச்சாரத்துக்கான உரிமை அடிப்படை உரிமையாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து மிகவும் முக்கியமானது. அப்போதுதான் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சம உரிமை என்ற அரசியல் சட்டத்தின் நோக்கம் முழுமையடையும்.

- திருவேங்கடம், மணப்பாறை

ஏடுகள், இதழ்கள் அனைத்தும் இருட்டடித்த ஒரு செய்தியை 'நிமிர்வோம்' வெளியிட்டதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். தலித் பெண்கள் அய்.நா. மனித உரிமை ஆணையத்திடம் அறிக்கை சமர்ப்பித்ததையும் ஜாதிய ஒடுக்குமுறைகள் எப்படி இந்தியாவில் தலை விரித்தாடுகிறது என்பதை புள்ளி விவரங்களுடன் அதில் விளக்கியிருந்ததையும் அறிந்து மகிழ்ந்தேன். அந்தப் பெண் போராளிகளின் ஆக்கபூர்வமான செயல்பாடுகள் நல்ல நம்பிக்கையை விதைத்தன.

- இ.ரெ. சுந்தரம், நெல்லை

அறிவியலுக்கு வாருங்கள்!

மனதால் இருவர் ஒன்றாக இணைவதல்லக் காதல்.

இணைகிற இருவருக்கும், இவ்வுலகம் ஒன்றாய் தெரிந்தால்தான் அது காதல்!.

- செயின் எக்ஸ்கியூபெரி

மணமுறிவுக்காய் எலும்புதேய வழக்காடு மன்றப் பயணம்..

குழந்தையின் அங்ககீனத்திற்கு மனம்நொந்து ... நீளும் மருத்துவமனை வாசம் !

சவரன் குறைந்ததால் ... எரிந்த பெண்கள் உயிர் ஏராளம்.

பெட்டி..பெட்டியாய் பெண் கொண்டு போயினும் ...

பிணமொத்த வாழ்வில் மருகும் மகள்கள் ஏராளம்... ஏராளம்!

தரங்கெட்டத் தாய்மாமன்களுக்கும்...

முறைகெட்ட முறைமாமன்களுக்கும்...

உறவு விட்டுப் போகுமோயென...

விறகுபோல் அள்ளித்தந்து,

சருகுபோல் கருகிய பெண்ணுயிர் ஏராளம்... ஏராளம் !

சுயஜாதி மணங்களின் லட்சணங்கள் இவை!

மணம் எது?

மணம் எது? என உணராத ஜாதிவெறி ஜம்பங்களே!

நீங்கள் இருதயத்தையும், மூளையையும் விரும்பி நூடுவது, இறைச்சிக் கடையில்தானே !

கலப்பு என்பது மாட்டிலும், பயிரிலும், விதையிலும் மட்டும் எனத் திரியும் ஈனர்களே!

அறிவியலுக்கு வாருங்கள் கொஞ்சம்..!

கலப்பு விஞ்ஞான விதி.

கலப்பு இயற்கை நியதி.

கலப்பே வளர்ச்சியின் தோற்றுவாய்.

கசடுகளே! என்று உணர்வீர் இதை?

திருகி எரிந்த கழுத்துகளும்..குடல் உறுவப்பட்ட வயிறுகளும்...

வெட்டப்பட்ட உடலின் உறுப்புகளும்...

சாம்பலாக்கப்பட்ட உயிர்களும் உச்சரிக்கும் ஒரே வார்த்தை எது தெரியுமா?

ஜாதி ஒழிக! மதங்கள் அழிக! என்பதைத்தான்!

நீ வெட்ட... வெட்ட அக்குரலின் சப்தம் ஆயிரமாயிரமாய் விருத்தியடைந்து...

உன் ஜாதியையும், மதத்தையும், உன்னையும் நிச்சயம் பொசுக்கும் ஓர் நாள்!

- பெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஈரோடு

